

BESLUIT VAN [...]

Nr: [...]

houdende wijziging van het Besluit bijzondere prudentiële maatregelen, beleggerscompensatie en depositogarantie Wft en het Besluit prudentiële regels Wft in verband met de wijziging van de financiering van het depositogarantiestelsel

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Financiën van

Gelet op artikel 3:72, vijfde lid, 3:259, vierde lid, onderdeel b, en 3:259a, van de Wet op het financieel toezicht,

De Afdeling Advisering van de Raad van State gehoord (advies van);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Financiën van, no.

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

Het **Besluit bijzondere prudentiële maatregelen, beleggerscompensatie en depositogarantie Wft** wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 13, eerste lid, onderdeel a, wordt «compensatiefonds» vervangen door:
beleggerscompensatiefonds

B

Na het opschrift van § 6.3 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 17a

Voor de toepassing van deze paragraaf wordt verstaan onder:

algemeen gedeelte: middelen die niet behoren tot het totaal van de individuele saldi van de banken;

basisbedrag: bedrag ter grootte van 2,5 basispunten van de depositobasis;

basisbijdrage: bijdrage ter grootte van het basisbedrag;

bijzonder gedeelte: het totaal van de individuele saldi van de banken;

depositobasis: bedrag van de bij een bank aangehouden gegarandeerde deposito's;

ex post bijdrage: bijdrage, bedoeld in artikel 23r, derde lid;

gegarandeerd deposito: deposito voor zover dit voor voldoening ingevolge het depositogarantiestelsel van de wet in aanmerking komt;

herstelbijdrage: bijdrage, bedoeld in artikel 23u, eerste lid;

incidentele individuele verhoging: verhoging als bedoeld in artikel 23s, tweede lid;

individueel normbedrag: bedrag, bedoeld in artikel 23j, eerste lid;

individueel saldo: som van de door een bank voldane basisbijdragen, bijdragen als bedoeld in artikel 23h, tweede lid, vermeerderd of verminderd met het aan die bank toegerekende rendement en, in voorkomend geval, de door die bank voldane suppleties en herstelbijdragen, verminderd met de individuele verlagingen en vermeerderd met de individuele verhogingen;

individuele doelomvang: bedrag gelijk aan een procent van het bedrag van de bij een bank aangehouden gegarandeerde deposito's;

individuele verlaging: verlaging als bedoeld in de artikelen 23p, vierde lid en 23q, eerste lid;

risico-bijdrage: bijdrage, bedoeld in artikel 23m, derde lid;

suppletie: bijdrage, bedoeld in artikel 23j, vijfde lid;

Stichting: Stichting depositogarantiefonds;

toetsmoment: tijdstip waarop de Nederlandsche Bank vaststelt of het individuele saldo van een bank gelijk is aan het individuele normbedrag van die bank.

C

Artikel 19 wordt als volgt gewijzigd:

1. In de aanhef en onderdelen a en b wordt na «personen» telkens ingevoegd: of vennootschappen.

2. In onderdeel c wordt na «persoon» ingevoegd: of vennootschap.

D

De artikelen 21 tot en met 23 worden vervangen door:

Artikel 21

gereserveerd

oprichting Stichting

Artikel 22

1. De Nederlandsche Bank voorziet in de oprichting van een Stichting die, onder de naam Stichting Depositogarantiefonds, zorg draagt voor het beheer en de instandhouding van een garantiefonds, bestemd voor het aan de Nederlandsche Bank vergoeden van op grond van het depositogarantiestelsel uitgekeerde bedragen.

2. De statuten van de Stichting behoeven de goedkeuring van Onze Minister. Onze Minister kan goedkeuring weigeren in het belang van een goede uitvoering van het depositogarantiestelsel alsook wegens onverenigbaarheid van de statuten met de wet of dit besluit.

3. Het bestuur van de Stichting is bevoegd de statuten te wijzigen. Het tweede lid is van overeenkomstige toepassing.

bestuur van de Stichting

Artikel 23

1. Het bestuur van de Stichting bestaat uit vijf personen en is als volgt samengesteld:

- a. twee leden, benoemd door de Nederlandsche Bank;
- b. twee leden, benoemd door Onze Minister;
- c. een lid, benoemd door de in de onderdelen a en b bedoelde leden gezamenlijk.

2. De leden van het bestuur wijzen uit de leden, benoemd door de Nederlandsche Bank of Onze Minister, een voorzitter en een plaatsvervangend voorzitter aan.

3. De leden van het bestuur zijn geschikt in verband met de uitoefening van hun taken als bestuurslid van de Stichting. Het lid, bedoeld in het eerste lid, onderdeel c, is in het bijzonder deskundig met betrekking tot de bancaire sector. Voorts staat de betrouwbaarheid van alle leden buiten twijfel.

4. De leden van het bestuur worden benoemd voor een periode van ten hoogste vijf jaren. Zij zijn terstond herbenoembaar.

5. De leden, bedoeld in het eerste lid, onderdelen a en b, kunnen worden geschorst of ontslagen door het orgaan dat hen heeft benoemd. Het lid, bedoeld in het eerste lid, onderdeel c, kan worden geschorst of ontslagen door Onze Minister na overleg met de Nederlandsche Bank.

6. Voor elk lid als bedoeld in het eerste lid, wordt tevens een plaatsvervangend lid benoemd, dat zitting neemt in het bestuur bij ontstentenis van het zittende bestuurslid. Het derde en vierde lid zijn van overeenkomstige toepassing.

werkzaamheden Stichting

Artikel 23a

De Stichting verricht slechts werkzaamheden in verband met de in artikel 22 , eerste lid, bedoelde taak.

administratie

Artikel 23b

In de administratie van het depositogarantiefonds houdt de Stichting in ieder geval bij:

- a. het algemene gedeelte;
- b. het bijzondere gedeelte;
- c. per bank het individuele saldo; en
- d. de totale omvang van het fonds.

jaarrekening

Artikel 23c

1. Het boekjaar van de Stichting loopt gelijk met het kalenderjaar.
2. Het bestuur van de Stichting stelt jaarlijks voor 1 november een begroting op, houdende een raming van de kosten die door de Stichting worden gemaakt in verband met het beheer en de instandhouding van het fonds.
3. De in het tweede lid bedoelde begroting behoeft de goedkeuring van Onze Minister.
4. Binnen vijf maanden na afloop van het boekjaar wordt door het bestuur van de Stichting een jaarrekening over het afgelopen boekjaar opgemaakt. De jaarrekening wordt zoveel mogelijk met overeenkomstige toepassing van Titel 9 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek ingericht en wordt gecontroleerd door een registeraccountant.
5. De jaarrekening gaat vergezeld van een verklaring omtrent de getrouwheid, afgegeven door een registeraccountant. De registeraccountant voegt bij de verklaring, bedoeld in de eerste volzin:
 - a. een verslag van zijn bevindingen omtrent de rechtmatige inning en besteding van de aan de Stichting gegeven gelden uit hoofde van dit besluit;
 - b. een verslag van zijn bevindingen over de vraag of het beheer en de organisatie van de Stichting uit hoofde van dit besluit voldoen aan eisen van doelmatigheid.
6. De jaarrekening van de Stichting en de in het vijfde lid bedoelde bescheiden zijn niet openbaar.

financiële verantwoording

Artikel 23d

1. Het bestuur van de Stichting zendt zo spoedig mogelijk na vaststelling van de jaarrekening:
 - a. een afschrift van de jaarrekening met de daarbij behorende bescheiden aan de Nederlandsche Bank;
 - b. een financieel verslag over het afgelopen boekjaar aan Onze Minister.
2. Het verslag, bedoeld in het eerste lid, onderdeel b, bevat de volgende gegevens:
 - a. het saldo van het fonds per ultimo van het boekjaar;
 - b. het totaalbedrag van alle in het boekjaar ontvangen bijdragen van banken;
 - c. het gedurende het boekjaar op de in het fonds aanwezige middelen behaalde rendement;
 - d. in voorkomend geval: de in het boekjaar op grond van artikel 23n aan de Nederlandsche Bank vergoede bedragen;
 - e. het deel van de jaarrekening dat betrekking heeft op de door de Stichting in verband met het beheer en de instandhouding van het fonds gemaakte kosten;
 - f. de in artikel 21d, vijfde lid, onderdeel a, bedoelde bevindingen van de registeraccountant, voor zover deze betrekking hebben op de in onderdeel e bedoelde kosten;
 - g. de in artikel 21d, vijfde lid, onderdeel b, bedoelde bevindingen van de registeraccountant.
3. Het financieel verslag, bedoeld in het eerste lid, onderdeel b, is openbaar.

beleid m.b.t. belegging van in het depositogarantiefonds aanwezige middelen

Artikel 23e

1. De Stichting stelt het beleggingsbeleid vast, na overleg met een representatieve vertegenwoordiging van de sector.
2. De Nederlandsche Bank voert dit beleid namens de Stichting uit.
3. Het is de Stichting slechts toegestaan de middelen van het depositogarantiefonds aan te houden in:
 - a. tegoeden bij De Nederlandsche Bank N.V.; of
 - b. waardepapieren, luidende in euro, uitgegeven door een lidstaat van het eurogebied, met een looptijd of resterende looptijd van ten hoogste 24 maanden, die risicoarm zijn en binnen korte termijn geliquideerd kunnen worden.

eenmalige bijdrage

Artikel 23f

1. Degene die een bank wordt na het tijdstip van inwerkingtreding van dit besluit voldoet aan de Stichting eenmalig een bij ministeriële regeling te bepalen bedrag uiterlijk in de eerste week van het kwartaal volgend op het tijdstip waarop hij een bank wordt.

2. De Nederlandsche Bank stelt een bank in kennis van de hoogte van de eenmalige bijdrage en deelt mee dat dit bedrag dient te worden voldaan aan de Stichting.

vaststelling basisbedrag

Artikel 23g

De Nederlandsche Bank stelt elk kwartaal voor elke bank de hoogte van het basisbedrag vast.

basisbijdrage

Artikel 23h

1. Een bank voldoet elk kwartaal aan de Stichting de basisbijdrage totdat haar individuele saldo groter is dan of gelijk is aan haar individuele doelomvang.

2. Indien door de basisbijdrage de individuele doelomvang zou worden overschreden, voldoet de bank daarvoor in de plaats een zodanig bedrag dat daardoor de individuele doelomvang wordt bereikt.

3. De Nederlandsche Bank stelt elk kwartaal voor elke bank de hoogte van de basisbijdrage vast.

4. Voor het vaststellen van de basisbijdrage van een bank neemt de Nederlandsche Bank in aanmerking de depositobasis die wordt genoemd in de staten en gegevens, bedoeld in artikel 130, eerste lid, onderdelen a en c, van het Besluit prudentiële regels Wft, die de bank als laatste heeft overgelegd.

5. Ingeval het individuele saldo van een bank eenmaal groter is geworden dan of gelijk is geworden aan haar individuele doelomvang, voldoet zij daarna basisbijdragen na een individuele verlaging tot onder de individuele doelomvang, totdat haar individuele saldo weer groter is dan of weer gelijk is aan haar individuele doelomvang.

6. Indien een bank niet of niet tijdig de staten of gegevens, bedoeld in artikel 130, eerste lid, aanhef en onderdelen a en c, van het Besluit prudentiële regels Wft, heeft overgelegd, schat de Nederlandsche Bank de omvang van de depositobasis en stelt op basis van die schatting de basisbijdrage vast.

rendement

Artikel 23i

1. Een keer per jaar stelt de Stichting vast of rendement is behaald op de in het depositogarantiefonds aanwezige middelen.

2. Indien rendement is behaald op de in het depositogarantiefonds aanwezige middelen, verhoogt de Stichting het algemene gedeelte en het bijzondere gedeelte. Indien het rendement negatief is, verlaagt de Stichting het algemene gedeelte en het bijzondere gedeelte.

3. De verhoging onderscheidenlijk verlaging van het algemene gedeelte en het bijzondere gedeelte geschiedt naar rato op basis van de verhouding tussen het gemiddelde van algemene gedeelte en het gemiddelde van het bijzondere gedeelte over de periode waarin het rendement is behaald.

4. De Stichting rekent de verhoging van het bijzondere gedeelte toe aan de individuele saldi onderscheidenlijk slaat de verlaging van het bijzondere gedeelte om over de individuele saldi doordat zij de individuele saldi verhoogt onderscheidenlijk verlaagt naar rato op basis van de verhouding tussen de gemiddelden van elk saldo over de periode waarin het rendement is behaald.

individueel normbedrag en suppletie

Artikel 23j

1. Het individuele normbedrag op het actuele toetsmoment is een bedrag in euro's, waarvan de omvang als volgt wordt berekend:

- a) het individuele normbedrag, vastgesteld op het vorige toetsmoment, wordt gedeeld door de depositobasis op het vorige toetsmoment. Indien er voor een bank in het kwartaal voorafgaand aan het actuele toetsmoment geen individueel normbedrag is vastgesteld, wordt dit bedrag gesteld op nul;
- b) het aldus berekende bedrag wordt vermenigvuldigd met de op het actuele toetsmoment aanwezige depositobasis;
- c) het aldus berekende bedrag wordt vermeerderd met een bedrag gelijk aan 2,5 basispunten van de op het actuele toetsmoment aanwezige depositobasis;
- d) het aldus berekende bedrag wordt vermeerderd met het totaal van de herstelbijdragen die de bank verschuldigd is geweest sinds het vorige toetsmoment, met dien verstande dat, indien de Nederlandsche Bank ingevolge artikel 23v, vierde lid, heeft bepaald dat een herstelbijdrage in termijnen kan worden voldaan, slechts die termijnen in aanmerking worden genomen die op het toetsmoment moeten zijn voldaan;
- e) het aldus berekende bedrag wordt verminderd met de individuele verlagingen die hebben plaatsgevonden sinds het vorige toetsmoment;

f) het aldus berekende bedrag wordt vermeerderd met de individuele verhogingen die hebben plaatsgevonden sinds het vorige toetsmoment;

2. Indien het ingevolge het derde lid berekende bedrag groter is dan een bedrag gelijk aan de individuele doelomvang, stelt de Nederlandsche Bank het individuele normbedrag voor het desbetreffende kwartaal gelijk aan de individuele doelomvang.

3. Op het actuele toetsmoment is het individuele saldo van een bank gelijk aan het individuele normbedrag dat is berekend op dat moment.

4. Op het actuele toetsmoment stelt de Nederlandsche Bank vast of het individuele saldo van een bank gelijk is aan het individuele normbedrag van die bank.

5. Voor de vaststelling, bedoeld in het vierde lid, telt de Nederlandsche Bank de basisbijdrage die is verschuldigd in het kwartaal waarin de Nederlandsche Bank de vaststelling doet, op bij het individuele saldo dat op het toetsmoment aanwezig is.

6. Indien de Nederlandsche Bank vaststelt dat het individuele saldo van een bank, vermeerderd met de basisbijdrage die is verschuldigd in het kwartaal waarin zij de vaststelling doet, kleiner is dan het individuele normbedrag, is de bank een bedrag verschuldigd van een zodanige omvang dat het individuele saldo gelijk is aan het in het eerste lid bedoelde bedrag.

7. De Nederlandsche Bank stelt de hoogte van de suppletie vast.

restitutie

Artikel 23k

1. Behoudens het vierde en zevende lid, vinden geen restituties van de Stichting aan een bank plaats.

2. Indien het individuele saldo van een bank kleiner is dan 1% van de depositobasis en de Stichting verlaagt dit vervolgens ingevolge artikel 23p, vierde lid, of artikel 23q, eerste lid, en indien daarna de Stichting het individuele saldo verhoogt ingevolge artikel 23s, stelt de Nederlandsche Bank vast of het individuele saldo ten gevolge van die verhoging groter is geworden dan 1% van de depositobasis.

3. Indien de Nederlandsche Bank heeft vastgesteld dat het individuele saldo groter is geworden dan 1% van de depositobasis, deelt zij dit mee aan de Stichting.

4. Nadat de Nederlandsche Bank de mededeling, bedoeld in het derde lid heeft gedaan, vermindert de Stichting het individuele saldo met een zodanig bedrag dat het individuele saldo gelijk is aan 1% van de individuele depositobasis en voldoet de Stichting dit bedrag aan de bank.

5. Indien het individuele saldo van een bank groter is dan 1% van de depositobasis en de Stichting verlaagt dit vervolgens ingevolge artikel 23p, vierde lid, of artikel 24q, eerste lid, en indien daarna de Stichting het individuele saldo verhoogt ingevolge artikel 23s, stelt de Nederlandsche Bank vast of het individuele saldo ten

gevolge van die verhoging groter is geworden dan het individuele saldo dat bestond op het tijdstip onmiddellijk voorafgaand aan de individuele verlaging

6. Indien de Nederlandsche Bank heeft vastgesteld dat het het individuele saldo groter is geworden dan het individuele saldo dat bestond op het tijdstip onmiddellijk voorafgaand aan de individuele verlaging, deelt zij dit mee aan de Stichting.

7. Nadat de Nederlandsche Bank de mededeling, bedoeld in het zesde lid heeft gedaan, vermindert de Stichting het individuele saldo met een zodanig bedrag dat het individuele saldo gelijk is aan het individuele saldo dat bestond op het tijdstip onmiddellijk voorafgaand aan de individuele verlaging en voldoet de Stichting dit bedrag aan de bank.

maximering bijdragen

Artikel 23I

1. Het in een kalenderjaar door een bank ingevolge deze paragraaf te voldoen totale bedrag, verminderd met de voldane bedragen, bedoeld in artikel 23k, vierde en zevende lid, en vermeerderd met het door die bank ingevolge van paragraaf 6.1 te voldoen bedrag, is niet groter dan 5% van haar eigen vermogen van het laatste kalenderjaar, of, indien dat ontbreekt, van haar eigen vermogen dat zij het meest recent aan de Nederlandsche Bank heeft gerapporteerd.

2. Indien de solvabiliteits- of liquiditeitspositie van een bank daartoe aanleiding geeft, kan de Nederlandsche Bank in afwijking van het eerste lid elk kwartaal voor die bank een lager percentage dan het percentage, genoemd in het eerste lid, vaststellen voor het kalenderjaar waarin de Nederlandsche Bank dat percentage vaststelt. Na het verstrijken van dat kalenderjaar is weer het percentage van 5 van toepassing, tenzij de Nederlandsche Bank opnieuw een lager percentage vaststelt.

3. Indien een bank in een kalenderjaar door toepassing van het eerste of tweede lid naar aanleiding van de betalingsonmacht van een bank minder hoeft te voldoen dan het totale bedrag dat zij had moeten voldoen zonder toepassing van het eerste of tweede lid, voldoet zij van het ingevolge paragraaf 6.1 verschuldigde bedrag en van het ingevolge deze paragraaf verschuldigde bedrag hetzelfde percentage, welk percentage zodanig is dat zij niet meer voldoet dan 5% van haar eigen vermogen van het laatste kalenderjaar, of, indien dat ontbreekt, van haar eigen vermogen dat zij het meest recent aan de Nederlandsche Bank heeft gerapporteerd.

4. Indien een bank in een kalenderjaar door toepassing van het eerste of tweede lid naar aanleiding van de betalingsonmacht van twee of meer banken minder hoeft te voldoen dan het totale bedrag dat zij had moeten voldoen zonder toepassing van het eerste of tweede lid, voldoet zij naar aanleiding van de betalingsonmacht van de tweede of volgende bank van het ingevolge paragraaf 6.1 verschuldigde bedrag en van het

ingevolge deze paragraaf verschuldigde bedrag hetzelfde percentage, welk percentage zodanig is dat zij niet meer voldoet dan 5% van haar eigen vermogen van het laatste kalenderjaar, of, indien dat ontbreekt, van haar eigen vermogen dat zij het meest recent aan de Nederlandsche Bank heeft gerapporteerd.

5. Indien een bank in een kalenderjaar door toepassing van het eerste of tweede lid minder voldoet dan het totale bedrag dat zij had moeten voldoen zonder toepassing van het eerste of tweede lid, voldoet zij een bedrag ter grootte van het verschil in het eerstvolgende kalenderjaar.

risico-bijdrage

Artikel 23m

1. Bij ministeriële regeling worden nadere regels vastgesteld voor de indeling van banken in vier categorieën, gebaseerd op een benadering van de soliditeit van banken.

2. De Nederlandsche Bank deelt elke bank eenmaal per jaar in in een van de vier categorieën op grond van de nadere regels, bedoeld in het eerste lid.

3. De banken voldoen gedurende het jaar dat volgt op de door de Nederlandsche Bank ingevolge het tweede lid gemaakte indeling per kwartaal een risico-bijdrage die afhankelijk is van de categorie waarin de Nederlandsche Bank hen heeft ingedeeld.

4. De risicobijdrage is voor:

- a. een bank in categorie I: nihil;
- b. een bank in categorie II: 25% van haar basisbedrag;
- c. een bank in categorie III: 50% van haar basisbedrag;
- d. een bank in categorie IV: 100% van haar basisbedrag.

5. De Nederlandsche Bank stelt de hoogte van de risico-bijdrage vast.

6. In afwijking van het derde lid voldoet een bank die in een kwartaal geen basisbijdrage is verschuldigd, in dat kwartaal evenmin een risico-bijdrage indien in dat kwartaal het totaal van de in het depositogarantiefonds aanwezige middelen groter is dan 2,5% van het totaal van de depositobases van alle banken.

7. Het is een ieder verboden bekendheid te geven aan gegevens over de indeling in de categorieën, bedoeld in het eerste lid.

uitkering Stichting aan DNB

Artikel 23n

Ingeval de Nederlandsche Bank ingevolge het depositogarantiestelsel bedragen heeft uitgekeerd, vergoedt de Stichting zo spoedig mogelijk het totaal van die bedragen aan de Nederlandsche Bank tot een bedrag dat gelijk is aan de in het depositogarantiefonds aanwezige middelen.

kosten

Artikel 23o

De Nederlandsche Bank kan de kosten die zij in verband met het depositogarantiestelsel heeft gemaakt in rekening brengen bij de Stichting.

verlaging n.a.v. inwerkingstelling van depositogarantiestelsel

Artikel 23p

1. Indien de Stichting een vergoeding als bedoeld in artikel 23n aan de Nederlandsche Bank heeft voldaan of kosten naar aanleiding van een toepassing van de depositogarantieregeling heeft gemaakt, of indien de Nederlandsche Bank de door haar naar aanleiding van een toepassing door haar van de depositogarantieregeling gemaakte kosten in verband met de uitvoering van het depositogarantiestelsel bij de Stichting in rekening heeft gebracht, verlaagt de Stichting het individuele saldo van de bank ten aanzien waarvan de Nederlandsche Bank het depositogarantiestelsel in werking heeft gesteld, met het bedrag van de door de Stichting aan de Nederlandsche Bank voldane vergoeding of de gemaakte kosten, met dien verstande dat de verlaging niet verder gaat dan € 0.

2. Indien het individuele saldo van de bank ten aanzien waarvan de Nederlandsche Bank het depositogarantiestelsel in werking heeft gesteld, ontoereikend is om de aan de Nederlandsche Bank voldane vergoeding te voldoen, verlaagt de Stichting het bedrag van het algemene gedeelte, met dien verstande dat de verlaging niet verder gaat dan € 0.

3. Indien ook het bedrag van het algemene gedeelte ontoereikend is om de aan de Nederlandsche Bank voldane vergoeding te voldoen, verlaagt de Stichting het bijzondere gedeelte met het resterende bedrag van de door de Stichting aan de Nederlandsche Bank voldane vergoeding, met dien verstande dat de verlaging niet verder gaat dan € 0.

4. Het bedrag waarmee de Stichting het bijzondere gedeelte verlaagt, slaat zij om over de individuele saldi naar rato op basis van de verhouding tussen de depositobases die bij elke bank bestaan volgens de rapportages die zijn gedaan in het kwartaal waarin de Stichting de vergoeding aan de Nederlandsche Bank heeft voldaan.

5. Indien de Stichting het individuele saldo van een bank verlaagt tot € 0, verlaagt zij de individuele saldi van de andere banken met het bedrag waarmee het desbetreffende individuele saldo niet verder kon worden verlaagd, met dien verstande dat de verlaging niet verder gaat dan € 0. Het vierde lid is van overeenkomstige toepassing.

verlaging n.a.v. lopende kosten

Artikel 23q

1. Indien de Stichting kosten, anders dan naar aanleiding van een inwerkingstelling van de depositogarantieregeling heeft gemaakt, of indien de Nederlandsche Bank kosten die zij heeft gemaakt anders dan naar aanleiding van een inwerkingstelling van de depositogarantieregeling bij de Stichting in rekening heeft gebracht, verlaagt de Stichting het bedrag van het algemene gedeelte, met dien verstande dat de verlaging niet verder gaat dan € 0.

2. Artikel 23h, derde tot en met vijfde lid, is van overeenkomstige toepassing.

ex post bijdrage

Artikel 23r

1. In voorkomend geval stelt de Stichting de Nederlandsche Bank ervan in kennis dat de in het depositogarantiefonds aanwezige middelen niet toereikend zijn om:

a. aan de Nederlandsche Bank het bedrag dat zij ingevolge het depositogarantiestelsel heeft uitgekeerd, te vergoeden;

b. de kosten die door de Stichting worden gemaakt, te voldoen; en

c. de kosten die door de Nederlandsche Bank in verband met het depositogarantiestelsel worden gemaakt en aan de Stichting in rekening zijn gebracht te vergoeden.

2. Indien de Stichting een inkennisstelling als bedoeld in het eerste lid, heeft gedaan, besluit de Nederlandsche Bank dat het geheel van de banken een bedrag voldoet dat gelijk is aan het meerdere aan de Stichting.

3. De banken voldoen deze bijdrage naar rato op basis van de verhouding tussen de depositobases die aanwezig waren bij de banken volgens de rapportages die zijn gedaan in het kwartaal waarin de Stichting de vergoeding aan de Nederlandsche Bank heeft voldaan. De Nederlandsche Bank stelt de hoogte van deze bijdrage voor elke bank vast.

4. Zodra de Stichting een bijdrage als bedoeld in het derde lid heeft ontvangen, betaalt zij dit aan de Nederlandsche Bank.

5. In afwijking van artikel 18, blijft degene die voor het tijdstip waarop de Nederlandsche Bank de betalingsonmacht constateert als bedoeld in artikel 3:260, tweede lid, van de wet, voldoet aan de in artikel 18 genoemde criteria, maar daarna niet meer, de ex post bijdrage verschuldigd.

incidentele individuele verhoging

Artikel 23s

1. Indien de Nederlandsche Bank door de uitoefening van de rechten waarin zij is getreden ingevolge artikel 3:261, derde lid, van de wet, een bedrag heeft ontvangen, voldoet zij dit bedrag aan de Stichting.

2. Indien de Stichting een bedrag ingevolge het eerste lid heeft ontvangen, verhoogt zij daarmee het bijzondere gedeelte.

3. De Stichting rekent het bedrag waarmee zij het bijzondere gedeelte ingevolge het tweede lid heeft verhoogd, toe aan de individuele saldi naar rato op basis van de verhouding tussen de totalen van alle banken van:

a. de bedragen waarmee de individuele saldi ingevolge artikel 23p, vierde lid, zijn verlaagd als gevolg van een vergoeding die is voldaan aan de depositohouders van de bank waartegen de Nederlandsche Bank haar rechten heeft uitgeoefend; en

b. en de door de banken voldane ex post bijdragen.

4. De individuele verhoging naar aanleiding van de uitoefening door de Nederlandsche Bank van rechten tegen een bank is niet groter dan de som van de individuele verlaging en de ex post bijdrage die heeft plaatsgevonden onderscheidenlijk in rekening is gebracht naar aanleiding van de voldoening door de Nederlandsche Bank van vergoedingen aan depositohouders van die bank.

verhoging van het algemene gedeelte

Artikel 23t

Indien de Nederlandsche Bank naar aanleiding van het in artikel 29, derde lid, bedoelde verhaal op een betalingsonmachtige bank een bedrag ontvangt dat groter is dan de som van het bedrag waarmee de Stichting de individuele saldi ingevolge artikel 23h, derde lid, heeft verlaagd en de ex post bijdragen die in rekening zijn gebracht naar aanleiding van de betalingsonmacht van die betalingsonmachtige bank, verhoogt de Stichting het bedrag van het algemene gedeelte met een bedrag ter grootte van het verschil.

herstelbijdrage

Artikel 23u

1. Indien de totale omvang van de in het depositogarantiefonds aanwezige middelen kleiner is dan 0,5% van de omvang van de depositobases van alle banken doordat de Stichting een vergoeding als bedoeld in artikel 23n aan de Nederlandsche Bank heeft voldaan, kan de Nederlandsche Bank naar aanleiding van die vergoeding eenmalig het geheel van de banken verplichten tot het voldoen van een bijdrage van ten hoogste 0,5% van het totaal van de depositobases van alle banken.

2. De banken voldoen de herstelbijdragen naar rato op basis van de verhouding tussen de gegarandeerde deposito's die bij elke bank worden aangehouden volgens de rapportages die zijn gedaan in het kwartaal waarin de Stichting de vergoeding ingevolge artikel 23n aan de Nederlandsche Bank heeft voldaan.

3. De Nederlandsche Bank kan bepalen dat de bijdrage, bedoeld in het eerste lid, in termijnen wordt voldaan. De termijnen kunnen per bank verschillen.

fusie, splitsing en deposito-overdracht

Artikel 23v

1. Ingeval twee of meer banken fuseren in de zin van artikel 309 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek of een bank deposito's van een andere bank overneemt, voegt de Stichting de individuele saldi van hen samen tot het individuele saldo van de verkrijgende of nieuw opgerichte bank en berekent zij het individuele normbedrag voor die bank door de individuele normbedragen van de fuserende onderscheidenlijk overdragende banken bij elkaar op te tellen.

2. Indien een bank wordt gesplitst in de zin van artikel 334a, tweede of derde lid, van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek, splitst de Stichting het individuele saldonaar rato op basis van de verhouding tussen de depositobases van de bank of banken die het vermogen of een deel daarvan van de splitsende bank verkrijgen onderscheidenlijk die banken en de splitsende bank en wordt het individuele normbedrag gesplitst naar rato op basis van dezelfde verhouding.

3. Indien een deel van de deposito-overeenkomsten wordt overgedragen aan een andere bank of andere banken, splitst de Stichting het individuele saldo naar rato op basis van de verhouding tussen de depositobases van de overdragende bank en de overnemende bank of banken en splitst zij het individuele normbedrag naar rato op basis van dezelfde verhouding.

4. Voor de toepassing van dit artikel wordt met een fusie, splitsing en deposito-overdracht gelijkgesteld een overdrachtsplan als bedoeld in artikel 3:159b, tweede lid, van de wet, dat is goedgekeurd ingevolge artikel 3:159t, zesde lid, van de wet.

facturering, betaaltermijn en tijdstip verhoging individueel saldo

Artikel 23w

1. De Nederlandsche Bank stelt een bank in kennis van de hoogte van de basisbijdrage, suppletie, risicobijdrage, ex post bijdrage en herstelbijdrage en deelt mee dat deze bedragen dienen te worden voldaan aan de Stichting.

2. Indien toepassing is gegeven aan artikel 23l stelt de Nederlandsche Bank een bank tevens in kennis daarvan.

3. De Nederlandsche Bank bepaalt de termijn waarin de in rekening gebrachte bijdragen moeten zijn voldaan en vermeldt deze in de mededeling, bedoeld in het eerste lid.

4. Een bank voldoet de ingevolge het eerste en tweede lid in rekening gebrachte bijdragen binnen de door de Nederlandsche Bank bepaalde termijn.

5. De Stichting verhoogt het individuele saldo van een bank onverwijld nadat zij de in rekening gebrachte bijdragen heeft ontvangen.

mededelingen over en weer van de Nederlandsche Bank en de Stichting

Artikel 23x

1. De Nederlandsche Bank deelt elk kwartaal aan de Stichting mee:

- a. aan welke banken zij heeft meegedeeld dat zij een bedrag aan de Stichting dienen te voldoen;
- b. de hoogte van elk bedrag; en
- c. of het in rekening gebrachte bedrag een basisbijdrage, suppletie, risicobijdrage, ex post bijdrage dan wel herstelbijdrage is.

2. In voorkomend geval deelt De Nederlandsche Bank aan de Stichting mee dat een bank niet langer voldoet aan de in artikel 18 genoemde criteria.

3. De Stichting deelt elk kwartaal aan de Nederlandsche Bank mee wat de hoogte van elk individueel saldo is.

groep, centrale kredietinstelling, bijdragen beneden bepaald bedrag

Artikel 23ij

1. De Nederlandsche Bank kan, op verzoek van een groep banken bepalen dat een tot deze groep behorende bank, die in het verzoek wordt aangewezen, alle door de tot deze groep behorende banken in totaal verschuldigde bijdragen betaalt. De Nederlandsche Bank voldoet in elk geval aan het verzoek indien de tot die groep behorende banken zijn geconsolideerd in de balans van de aangewezen bank.

2. De bijdrage van banken die zijn aangesloten bij een centrale kredietinstelling als bedoeld in artikel 3:111, eerste lid van de wet, wordt in een bedrag betaald door de centrale kredietinstelling.

3. De Nederlandsche Bank kan bepalen dat basisbijdragen, herstelbijdragen en suppleties beneden een door haar vast te stellen bedrag, niet behoeven te worden voldaan.

E

Artikel 29 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het tweede lid komt te luiden
2. Ingeval financiële ondernemingen een bedrag aan de Nederlandsche Bank hebben betaald op grond van de artikelen 11 of 13, keert de Nederlandsche Bank de baten die zij ontvangt ingevolge het in het eerste lid bedoelde verhaal, uit aan die ondernemingen. Bij de uitkering zal het vastgestelde omslagpercentage worden gebruikt.
2. Na het tweede lid wordt een lid toegevoegd, luidende:
3. Ingeval de Stichting een bedrag aan de Nederlandsche Bank heeft betaald op grond van de artikelen 23n of 23r, vierde lid, keert de Nederlandsche Bank de baten die zij ontvangt ingevolge het in het eerste lid bedoelde verhaal, uit aan die Stichting.

F

Bijlage B wordt als volgt gewijzigd:

1. In onderdeel 1 wordt «Financiële instrumenten» vervangen door: Instrumenten.
2. Onderdeel 10 vervalt.

ARTIKEL II

Het **Besluit prudentiële regels** wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 130 wordt als volgt gewijzigd:

1. In onderdeel a wordt na de zinsnede «Deel Prudentieel toezicht financiële ondernemingen van de wet» ingevoegd: en ten behoeve van uitvoering van de bij of krachtens dat deel gestelde regels.
2. In onderdeel b vervalt het woord «en» na de puntkomma.
3. Onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel b, onder 3°, door: «; en» wordt na onderdeel b onder 3, een onderdeel ingevoegd, luidende:
 - c. gegevens met betrekking tot de uitvoering van het depositogarantiestelsel, met betrekking tot het bedrag van de aangehouden gegarandeerde deposito's.

B

Artikel 131, eerste lid, wordt als volgt gewijzigd:

1. In onderdeel g wordt na de zinsnede «het toezicht op de naleving van het Deel Prudentieel toezicht financiële ondernemingen van de wet» ingevoegd: en ten behoeve van uitvoering van de bij of krachtens dat deel gestelde regels.

2. In onderdeel h wordt na de zinsnede «de staten» ingevoegd: en de gegevens.

ARTIKEL III

Overgangsrecht

1. Degene die een bank is op het tijdstip van inwerkingtreding van dit besluit voldoet aan de Stichting eenmalig een bij ministeriële regeling te bepalen bedrag uiterlijk op een bij ministeriële regeling te bepalen tijdstip.

2. De Nederlandsche Bank stelt een bank in kennis van de hoogte van de eenmalige bijdrage en de verschuldigheid daarvan en brengt het verschuldigde bedrag in rekening door middel van een factuur.

ARTIKEL IV

Dit besluit treedt in werking met ingang van de eerste dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het is geplaatst.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

De Minister van Financiën,

NOTA VAN TOELICHTING

ALGEMEEN

1. inleiding

1.1 ALGEMEEN

Op grond van de richtlijn depositogarantiestelsels² heeft Nederland een depositogarantiestelsel. Dit depositogarantiestelsel garandeert deposito's wanneer een bank in betalingsonmacht verkeert. Deze deposito's worden tot ten hoogste € 100.000 per depositorhouder per bank vergoed door de Nederlandsche Bank (hierna: DNB). Alle banken die een Nederlandse bankvergunning hebben, nemen verplicht deel aan het depositogarantiestelsel. Wanneer DNB het depositogarantiestelsel in werking heeft gesteld, werden de vergoedingen die DNB aan de depositorhouders heeft voldaan, omgeslagen over de overige deelnemende banken. Hiermee was het depositogarantiestelsel tot de inwerkingtreding van dit besluit een ex post gefinancierd stelsel: eerst na de inwerkingstelling van het depositogarantiestelsel werd van de overige banken verlangd dat zij een bedrag betaalden aan DNB.

Het depositogarantiestelsel heeft zijn noodzaak bewezen tijdens de financiële crisis in 2008, maar deze periode bracht ook een aantal punten aan het licht die voor verbetering vatbaar zijn. De opgedane ervaring met de werking van het depositogarantiestelsel alsmede ontwikkelingen in het bankwezen waren aanleiding te onderzoeken hoe het depositogarantiestelsel kon worden verbeterd. In 2009 is hiertoe een rapport opgesteld door een tripartite werkgroep van het Ministerie van Financiën, DNB en de Nederlandse Vereniging van Banken (NVB) dat vervolgens is aangeboden aan de Tweede Kamer.³ Mede op basis van dit rapport heeft het toenmalige kabinet zich voorgenomen het depositogarantiestelsel zodanig te hervormen dat het stelsel ex ante gefinancierd wordt, waarbij de bijdrages mede afhankelijk zijn van het risicoprofiel van de banken.⁴ Begin 2011 heeft de Minister aangekondigd ernaar te streven dat deze wijziging medio 2012 in werking treedt. De banken die op 1 juli 2012 een Nederlandse bankvergunning hebben betalen vanaf die datum bijdragen aan het

² Richtlijn 94/19/EG van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 1994 inzake de depositogarantiestelsels (PbEG 1994, L 135).

³ Zie brief van de Minister van Financiën, Kamerstukken II 2008/09; 31 371, nr. 216.

⁴ Zie Kabinetsvisie op de toekomst van de financiële sector, Kamerstukken II 2008/09; 32 013, nr. 1.

depositogarantiefonds. Zij bouwen in beginsel in tien jaar tijd een fonds op met een omvang van 1 procent van de gedekte deposito's.⁵

1.2. VOORDELEN VAN EX ANTE FINANCIERING MET RISICOGEDIFFERENTIEERDE BIJDRAGEN

Met de introductie van ex ante financiering wordt een aantal doelen nagestreefd. Een eerste doel is de uiteindelijk faillierende bank mee te laten betalen aan het depositogarantiestelsel, iets wat niet mogelijk is onder ex post financiering. In de tweede plaats wordt de geloofwaardigheid van het depositogarantiestelsel voor de depositohouders bevorderd: zij weten dat er daadwerkelijk geld wordt gespaard, zodat er meer zekerheid bestaat dat zij bij een deconfiture van hun bank een vergoeding ontvangen. Ex ante financiering helpt, in de derde plaats, in het spreiden van de kosten van het depositogarantiestelsel over de tijd; banken behoeven minder te betalen op het moment dat een bank failliet gaat; het is, met andere woorden, minder procyclisch. Ten slotte is het bij ex ante financiering effectiever om risicogedifferentieerde premies te hanteren, omdat zij vooraf al een sturende werking hebben.

1.3. VOORSTEL EUROPESE COMMISSIE TOT WIJZIGING RICHTLIJN DEPOSITOGARANTIESTELS

De Europese Commissie heeft medio 2010 een voorstel tot wijziging van de Richtlijn inzake depositogarantiestelsels gepubliceerd, waarover tijdens de voorbereiding van het thans voorliggende besluit wordt onderhandeld.⁶ Dit voorstel richt zich onder andere op harmonisering van de financiering van het depositogarantiestelsel, zodat in heel Europa depositogarantie ex ante wordt gefinancierd op basis van risicogedifferentieerde premies. Ondergetekende heeft bij de vormgeving van het nieuwe depositogarantiestelsel uitdrukkelijk rekening gehouden met de ontwikkelingen in Europa.

2. Fondsvorming

2.1 FONDSVORMING EN INDIVIDUEEL SALDO

Ex ante financiering houdt in dat een depositogarantiefonds wordt gevormd. Dit fonds wordt beheerd door een Stichting met de naam 'Stichting depositogarantiefonds' (hierna te noemen: de Stichting). De Stichting wordt eigenaar van de middelen in het fonds. Deze middelen zijn bestemd voor het aan DNB vergoeden van zowel bedragen die

⁵ Zie verslag van een Algemeen Overleg, Kamerstukken II 2010/11; 21 501, nr. 791.

⁶ Europese Commissie, Voorstel voor een Richtlijn van het Europese Parlement en de Raad, inzake de depositogarantiestelsels [herschikking], COM nr. (2010) 368, 12 juli 2010. De laatste openbare versie is beschikbaar via ec.europa.eu/internal_market/bank/guarantee/index_en.htm. De Nederlandse reactie hierop is te vinden onder <http://www.rijksoverheid.nl/documenten-en-publicaties/kamerstukken/2010/09/07/kamerbrief-inzake-informatievoorziening-over-nieuwe-commissievoorstellen.html>.

DNB dient uit te keren ingevolge het depositogarantiestelsel en als kosten die zijn gemaakt ten behoeve van het depositogarantiestelsel. Het depositogarantiefonds wordt gevormd door risicogedifferentieerde bijdragen van banken waarop het depositogarantiestelsel van toepassing is.

Benadrukt wordt dat de door de banken voldane bijdragen eigendom worden van de Stichting. De Stichting restitueert niets aan de banken, behoudens in een zeer uitzonderlijk geval. De Stichting administreert wel hoeveel elke bank in het fonds heeft gestort. De Stichting doet dat door voor elke bank een 'individueel saldo' bij te houden. Het individuele saldo is het bedrag dat de desbetreffende bank in totaal heeft voldaan aan hierna beschreven bijdragen, uitgezonderd de risico-bijdragen, vermeerderd met het rendement dat volgens een hierna beschreven rekenmethode is toegerekend aan het individuele saldo, verminderd met de hierna te bespreken individuele verlagingen en vermeerderd met de hierna te bespreken individuele verhogingen. Aangezien de banken geen eigendomsrecht noch enig ander recht hebben op dat saldo is niet gekozen voor een woord als 'depot' of 'tegoed'; 'depot' zou met een vorm van bewaargeving kunnen worden geassocieerd en 'tegoed' zou kunnen suggereren dat de banken de door hen voldane bedragen tegoed zouden hebben. De enige aan wie de Stichting de gelden uitkeert is DNB, namelijk in geval DNB vergoedingen ingevolge het depositogarantiestelsel heeft moeten voldoen en voor vergoedingen aan DNB voor diens gemaakte kosten in de uitvoeringstaken voor het depositogarantiefonds. In het bijzonder wordt opgemerkt dat geen bedragen worden gerestitueerd aan bijvoorbeeld banken die zich naar een ander land hebben verplaatst of niet langer hun bedrijf uitoefenen.

Er is voor gekozen in de tekst van het besluit te bepalen dat de bijdragen aan de Stichting worden voldaan, niet aan het fonds. Het fonds zelf is immers geen juridische entiteit; het fonds wordt beheerd door de Stichting.

De wettelijke grondslag om bij besluit nadere regels te stellen met betrekking tot deze Stichting is opgenomen in artikel 3:259a Wft, welk artikel is voorgesteld bij het wetsvoorstel bijzondere maatregelen financiële ondernemingen.⁷

2.2 OMVANG VAN HET DEPOSITOGARANTIEFONDS

De omvang van het depositogarantiefonds waarnaar wordt toegewerkt wordt de 'doelomvang' van het fonds genoemd. Uitgangspunt voor het berekenen van de doelomvang van het fonds is het bedrag dat bij alle in aanmerking komende banken aan gegarandeerde deposito's wordt aangehouden; dit wordt de 'totale depositobasis' genoemd. Het begrip 'gegarandeerd deposito' is ingevoerd bij wetsvoorstel PM in artikel 3:159a van de Wet op het financieel toezicht (hierna: Wft). Een gegarandeerd deposito is een deposito voor zover dit voor vergoeding ingevolge het depositogarantiestelsel in

⁷ Vindplaats PM.

aanmerking komt. De woorden 'voor zover' zijn opgenomen omdat er ook deposito's zijn die niet zijn gegarandeerd. Er zijn twee categorieën deposito's die niet gegarandeerd zijn.

Ten eerste zijn er deposito's die op zich wel onder de definitie van 'deposito' vallen, maar die van de dekking van het depositogarantiestelsel worden uitgesloten. Categorieën van personen wier deposito's van dekking zijn uitgesloten worden genoemd in Bijlage A van het besluit bijzondere prudentiële maatregelen, beleggerscompensatie en depositogarantie Wft, en deposito's die van dekking worden uitgesloten worden genoemd in Bijlage B.

Ten tweede zijn er deposito's die niet worden uitgesloten in Bijlagen A en B, maar die groter zijn dan €100.000 bank; DNB vergoedt maximaal € 100.000 per depositohouder per bank. Het bedrag dat € 100.000 te boven gaat is niet gegarandeerd .

De doelomvang van het fonds is 1% van de totale depositobasis van alle banken gezamenlijk. Ultimo september 2009 werd ongeveer 80% van alle voor dekking in aanmerking komende deposito's⁸ gedekt, wat erop neerkwam dat ongeveer 390 miljard euro aan deposito's gedekt werd door het depositogarantiestelsel. Dit heeft tot gevolg dat de beoogde doelomvang van het fonds circa 4 miljard euro zou bedragen in de hypothese dat de depositobasis gelijk zou blijven. Door autonome groei van de depositobasis - de laatste jaren gemiddeld ruim 5%⁹ - zal de omvang van de door het depositogarantiestelsel gedekte deposito's en daarmee de beoogde doelomvang van het fonds in euro's evenwel toenemen. Daarnaast zal door de wijziging van de richtlijn die werd voorbereid tijdens de voorbereiding van het thans voorliggende besluit, de categorie gegarandeerde deposito's enigszins worden uitgebreid. Zo komen bijvoorbeeld ook grootzakelijke klanten voor dekking onder het depositogarantiestelsel in aanmerking, terwijl deze onder de oude richtlijn nog van dekking konden worden uitgesloten. Nederland had van deze optie gebruik had gemaakt.

2.3 ADMINISTRATIE VAN HET FONDS

Voordat wordt ingegaan op de verschillende soorten bijdragen die een bank aan het fonds verplicht is te betalen, worden enkele opmerkingen gewijd aan de administratie van het fonds. De Stichting houdt bij hoe groot het algemene gedeelte is. Dit bedrag hoeft niet per bank te worden geadministreerd. De Stichting houdt tevens bij van welke banken, kort gezegd, de vergunning is ingetrokken. De individuele saldi van laatstgenoemde banken worden toegevoegd aan het algemene gedeelte. Voorts houdt de

⁸ Bij de berekening van de voor dekking in aanmerking komende deposito's is nog niet rekening gehouden met de maximumdekking onder het depositogarantiestelsel van 100.000 euro per depositohouder per bank. Wanneer gecorrigeerd wordt voor saldi boven dit maximum en voor en/of-rekeningen, kan worden berekend hoeveel daadwerkelijk wordt gedekt door het depositogarantiestelsel.

⁹ De jaarlijkse gemiddelde groei van door huishoudens bij monetaire financiële instellingen aangehouden deposito's was 5,3 procent over de periode 2005 – 2010.

Stichting de omvang van het totaal van de individuele saldi, dus bijzondere gedeelte bij. Binnen het bijzondere gedeelte houdt de Stichting het individuele saldo per bank bij. Voorts houdt de Stichting bij wat de totale omvang van het fonds is.

2.4 BIJDRAGEN VAN ELKE BANK AAN DE STICHTING

Behalve de doelomvang voor het fonds van 1% van de totale depositobasis wordt ook de doelomvang voor elke bank afzonderlijk vastgesteld. Dit wordt de 'individuele doelomvang' genoemd. De individuele doelomvang van een bank is gelijk aan 1% van de gegarandeerde deposito's die bij die bank op het zogeheten toetsmoment worden aangehouden.

basisbijdrage

Het uitgangspunt is dat elke bank er tien jaar over doet om een bedrag ter grootte van 1% van haar individuele depositobasis in het fonds te storten. De bijdragen geschieden per kwartaal, zodat elke bank elk kwartaal 1/40%, anders gezegd 2,5 basispunten, van haar op het toetsmoment bestaande depositobasis aan de Stichting voldoet totdat haar individuele saldo gelijk is aan haar doelomvang. Deze bijdrage wordt de 'basisbijdrage' genoemd.

De verplichting om elk kwartaal de basisbijdrage te voldoen eindigt wanneer de individuele doelomvang is bereikt. De verplichting herleeft indien het individuele saldo van een bank wordt verlaagd. Dit laatste zal het geval zijn wanneer de Stichting middelen uit het fonds aan DNB heeft voldaan omdat DNB vergoedingen heeft moeten voldoen aan depositohouders na een deconfiture van een andere bank of omdat zij kosten van DNB heeft vergoed. In geval van een deconfiture van een bank dienen de overige banken dan weer basisbijdragen aan de Stichting te voldoen, totdat hun individuele saldo weer gelijk is aan hun doelomvang.

In het geval waarin het individuele saldo kleiner wordt dan de doelomvang doordat de depositobasis toeneemt maar het individuele saldo zonder extra bijdrage gelijk zou blijven, moet een suppletie worden voldaan. Zie daarover hieronder.

rendement

De Stichting zal trachten op de in het fonds aanwezige middelen rendement te behalen. Behaald rendement verhoogt alle middelen die in het fonds aanwezig zijn en is daarom van invloed op de omvang van de latere bijdragen van de bank; daarom worden thans enkele opmerkingen over het rendement gemaakt. De middelen van het depositogarantiefonds moeten op basis van een conservatief beleggingsbeleid worden beheerd.

Indien op de in het fonds aanwezige middelen rendement wordt behaald, wordt dit aan die middelen toegevoegd aan de hand van een bepaalde verdeelsleutel. Allereerst wordt vastgesteld hoe groot het gemiddelde is van het totaal van het algemene gedeelte over de periode waarin het rendement is behaald en hoe groot het gemiddelde is van bijzondere gedeelte over de periode waarin het rendement is behaald. Deze twee gedeelten worden verhoogd naar rato op basis van de verhouding tussen het gemiddelde van het ene gedeelte en het gemiddelde van het andere gedeelte. Hiermee is de verhoging van het algemene gedeelte voltooid, aangezien binnen dit totaal in de administratie niet een nader onderscheid wordt bijgehouden. Binnen het bijzondere gedeelte moet de verhoging worden verdeeld over de individuele saldi. Dit gebeurt naar rato op basis van de verhouding tussen de gemiddelden van elk saldo over de periode waarin het rendement is behaald.

De middelen worden risicoarm belegd. Daarom is het onwaarschijnlijk dat er een negatief rendement wordt behaald. Zou zich dit evenwel toch voordoen, dan worden het algemene gedeelte en de individuele saldi verlaagd.

suppletie

Een keer per kwartaal wordt vastgesteld of het individuele saldo gelijk is aan een bepaald bedrag waaraan het individuele saldo moet voldoen, het 'individuele normbedrag' genoemd. Het moment waarop dit gebeurt wordt het 'toetsmoment' genoemd. Hiervoor wordt eerst het individuele saldo vastgesteld.

Vervolgens wordt de hoogte van het individuele normbedrag van een bank berekend. Dit geschiedt als volgt. Eerst wordt het individuele normbedrag, vastgesteld op het vorige toetsmoment, genomen. Indien er voor een bank in het kwartaal voorafgaand aan het actuele toetsmoment geen individueel normbedrag was vastgesteld wordt het individuele normbedrag op het vorige toetsmoment gesteld op nul. Dit zal zich alleen voordoen in het eerste kwartaal waarin een bank deelneemt aan het depositogarantiestelsel. Dit vorige normbedrag wordt gedeeld door de op het vorige toetsmoment aanwezige depositobasis. Het aldus berekende bedrag wordt vermenigvuldigd met de op het actuele toetsmoment aanwezige depositobasis. Het aldus berekende bedrag wordt vermeerderd met een bedrag gelijk aan 2,5 basispunten van de op het actuele toetsmoment aanwezige depositobasis. Hierbij wordt opgeteld het totaal van de hierna te bespreken herstelbijdragen die door de bank sinds het vorige toetsmoment zijn verschuldigd geweest, verminderd met de hierna te bespreken individuele verlagingen sinds het vorige toetsmoment en vermeerderd met de individuele verhogingen sinds het vorige toetsmoment. DNB vergelijkt het individuele saldo met het individuele normbedrag. Voor die vergelijking gaat DNB uit van de hypothese dat de basisbijdrage die verschuldigd is in het kwartaal waarin de vergelijking wordt gemaakt, al

is voldaan. Anders gezegd: voor de vaststelling van het individuele saldo ten behoeve van de vaststelling of er een suppletie is verschuldigd, telt de DNB de basisbijdrage die in het desbetreffende kwartaal verschuldigd is op bij het individuele saldo, ook als de basisbijdrage over dat kwartaal nog niet is voldaan.

Indien uit de vergelijking blijkt dat het conform de vorige alinea berekende saldo lager is dan het individuele normbedrag, stelt de DNB de bank hiervan in kennis. De bank dient een bedrag bovenop de basisbijdrage te voldoen. Dit extra bedrag wordt 'suppletie' genoemd. De omvang van de suppletie is zodanig dat het individuele saldo daardoor, tezamen met de eventueel verschuldigde basisbijdrage over het desbetreffende kwartaal, gelijk is aan het individuele normbedrag.

Wanneer de individuele doelomvang is bereikt, zijn in beginsel geen basisbijdragen meer verschuldigd; dit is slechts anders indien het individuele saldo is verlaagd als gevolg van een individuele verlaging, waarover hieronder meer. De bank is ook na het bereiken van de individuele doelomvang gehouden elk kwartaal de depositobasis aan de DNB te rapporteren. Het is mogelijk - en zelfs waarschijnlijk - dat de depositobasis groeit nadat de individuele doelomvang is bereikt. Indien de DNB constateert dat het individuele saldo daardoor lager dan 1% van de depositobasis is geworden, stelt zij de bank hiervan in kennis. De bank is vervolgens een bedrag aan de Stichting verschuldigd. De omvang van dat bedrag is zodanig dat het individuele saldo weer gelijk is aan 1% van haar depositobasis.

Het normbedrag kan ook in een formule worden weergegeven:

$$N_t = \min \left\{ \left(\frac{N_{t-1}}{db_{t-1}} + 0,00025 \right) \times db_t - u_{t-1} + b_{t-1} + h_{t-1} \right. \\ \left. (0,01 \times db_t) \right.$$

waarbij

N = het individuele normbedrag

db = depositobasis

u = individuele verlaging

b = individuele verhoging

h = herstelbijdrage

t = kwartaal

individuele verlaging

Wanneer een bank in betalingsonmacht verkeert, besluit DNB tot toepassing van het depositogarantiestelsel op grond van artikel 3:260, eerste lid, Wft. In dat geval voldoet zij vergoedingen aan de depositohouders. De Stichting voldoet aan DNB het

totaal van de door DNB voldane vergoedingen. Dit totale bedrag komt als volgt ten laste van de middelen in het fonds:

1. Eerst wordt het individuele saldo van de bank die in betalingsmacht verkeert verlaagd. Het is onwaarschijnlijk dat dit individuele saldo toereikend is voor het volledige bedrag de Stichting aan DNB heeft uitgekeerd. De verlaging gaat niet verder dan € 0. Anders gezegd: het individuele saldo van de in betalingsmacht verkerende bank wordt niet negatief.
2. Wanneer het individuele saldo van de in betalingsmacht verkerende bank niet toereikend is, wordt het algemene gedeelte van het fonds verlaagd. Ook hier geldt dat het algemene gedeelte niet verder wordt verlaagd dan tot € 0.
3. Wanneer ook het algemene gedeelte van het fonds niet toereikend is, wordt het bijzondere gedeelte verlaagd. Binnen het bijzondere gedeelte worden de individuele saldi van de banken naar rato verlaagd. De verlaging van een individueel saldo wordt 'individuele verlaging' genoemd.

Het bedrag dat resteert na de verlagingen 1 en 2 wordt omgeslagen over de individuele saldi naar rato op basis van de verhouding tussen de gegarandeerde deposito's die bij elke bank worden aangehouden volgens de rapportages die zijn gedaan in het kwartaal waarin de Stichting de vergoeding aan DNB heeft voldaan. Ook een individueel saldo kan niet verder worden verlaagd dan tot 0. Wanneer een individuele verlaging tot € 0 plaatsvindt, wordt het bedrag waarmee het desbetreffende saldo niet verder kon worden verlaagd omgeslagen over de andere banken. Dit betekent dat, indien zich deze situatie voordoet, de overige individuele saldi nog verder worden verlaagd.

ex post bijdrage

Het is mogelijk dat de totale middelen van het fonds niet toereikend zijn om het bedrag dat DNB aan vergoedingen heeft voldaan te betalen. De totale omvang van het fonds is dan verlaagd tot € 0, terwijl er nog een restbedrag is dat de Stichting aan DNB dient te voldoen. In dat geval zal de Stichting een ex post bijdrage aan de banken opleggen. Het totale bedrag aan ex post bijdragen wordt omgeslagen over de banken naar rato op basis van de verhouding tussen de depositobases die aanwezig waren bij de banken volgens de rapportages die zijn gedaan in het kwartaal waarin de Stichting de vergoeding aan DNB heeft voldaan.

Op dezelfde wijze kan er een ex post bijdrage aan de banken worden opgelegd indien het fonds niet toereikend is om de door DNB en de Stichting gemaakte kosten voor de uitvoering van het depositogarantiestelsel te vergoeden.

incidentele individuele verhoging

Wanneer DNB vergoedingen aan de depositohouders heeft voldaan, treedt zij ingevolge artikel 3:261, derde lid, Wft, in de rechten van die depositohouders. DNB krijgt dus een vordering op de boedel. Wanneer de bewindvoerder of curator aan DNB een bedrag betaalt ter voldoening van die vordering, betaalt DNB dat bedrag weer aan de Stichting. De Stichting verdeelt dit bedrag over de individuele saldi, naar rato op basis van de verhouding tussen de sommen van de bedragen waarmee de saldi eerder waren verlaagd om de vergoeding aan DNB te betalen en de eventuele ex post bijdragen. Deze individuele verhoging wordt 'incidenteel' genoemd omdat zij niet moet worden verward met de verhogingen die elk kwartaal plaats vinden.

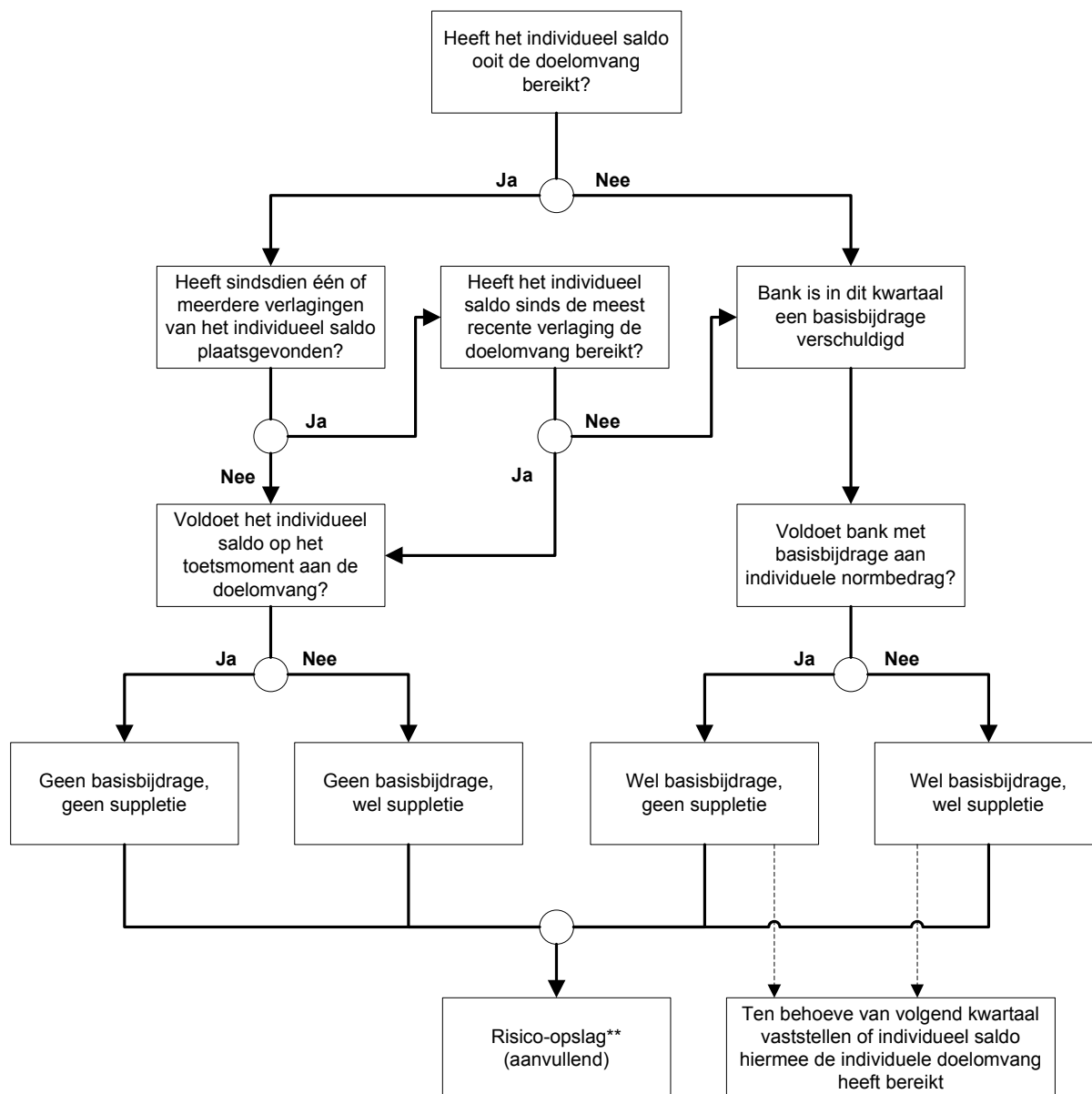
risicobijdrage

Elke bank wordt door DNB in een risicocategorie ingedeeld. Zie voor de wijze waarop dat gebeurt en de achtergronden daarvan hieronder. Een bank die in risicocategorie I - de laagste categorie - is ingedeeld, betaalt geen risicobijdrage, of, anders gezegd, een risico-opslag van 0% van het basisbedrag. Banken die risicocategorieën II, III of IV zijn ingedeeld, betalen een risico-opslag van 25, 50 onderscheidenlijk 100%. Wanneer een bank een basisbijdrage dient te voldoen, komt de risicobijdrage bovenop de basisbijdrage. De risicobijdrage komt derhalve niet in de plaats daarvan; de risicobijdrage komt evenmin in de plaats van de suppletie, herstelbijdrage of de inhaalbijdrage. Voor de vraag of een risicobijdrage moet worden voldaan is evenmin van belang of een verhoging of verlaging van het individuele saldo heeft plaatsgevonden. Wanneer het individuele saldo van een bank eenmaal de doelomvang van die bank heeft bereikt is zij niet langer basisbijdragen verschuldigd - behoudens individuele verlagingen - maar dit gegeven is niet van invloed op de verschuldigheid van de risicobijdrage. Een bank die is ingedeeld in risicocategorie II, III of IV, blijft de risicobijdrage verschuldigd. Hierop wordt slechts een uitzondering gemaakt voor een bijzondere situatie: een bank die in een kwartaal geen basisbijdrage is verschuldigd, is in dat kwartaal evenmin een risico-bijdrage verschuldigd indien in dat kwartaal het totaal van de in het depositogarantiefonds aanwezige middelen groter is dan 2,5% van het totaal van de depositobases van alle banken.

De voldane risicobijdragen worden door de Stichting toegerekend aan het algemene gedeelte van het fonds. Het algemene gedeelte wordt 'algemeen' genoemd omdat van de daaraan toegerekende middelen niet wordt bijgehouden van wie zij afkomstig zijn.

De verschuldigheid van de verschillende bedragen kan als volgt schematisch worden weergegeven:

Vaststelling en berekening benodigde bijdrage per bank per kwartaal

Individueel saldo: Som van voldane basisbijdragen, rendement op het saldo, voldane suppleties en herstelbijdragen verminderd met de individuele verlagingen en vermeerderd met de individuele verhogingen (in euro's)

Individuele doelomvang: 1% van de gegarandeerde deposito's bij een bank (in euro's)

Individueel normbedrag (in euro's)*: Het individueel normbedrag van het vorige toetsmoment gedeeld door de depositobasis op het vorige toetsmoment, vermenigvuldigd met de op het toetsmoment aanwezige depositobasis, vermeerderd met een bedrag gelijk aan 2,5 basispunten van de op het toetsmoment aanwezige depositobasis, vermeerderd met het totaal van de verschuldigde herstelbijdragen, verminderd met individuele verlagingen sinds het vorige toetsmoment, vermeerderd met individuele verhogingen sinds het vorige toetsmoment.

Basisbedrag: depositobasis * 2,5 basispunten (in euro's)

Basisbijdrage: bijdrage met omvang van basisbedrag

Risico-opslag: [0%, 25%, 50%, 100%] * basisbedrag

Suppletie: vult individueel saldo aan tot doelvermogen of individueel normbedrag

*) Wanneer de individuele doelomvang is bereikt, is het individueel normbedrag gelijk aan de individuele doelomvang

**) Deze verplichting geldt onverkort wanneer géén basisbijdrage verschuldigd is

restituties

Er vinden geen restituties van de Stichting aan de banken plaats. De Stichting wordt eigenaar van de voldane bedragen, en houdt deze niet voor de banken. Op de regel dat geen restituties plaatsvinden wordt slechts voor twee specifieke en weinig voorkomende gevallen een uitzondering gemaakt. Het eerste geval betreft de situatie waarin (1) het individuele saldo lager is dan 1% van de depositobasis, (2) het individuele saldo vervolgens wordt verlaagd, al dan niet in combinatie met het in rekening brengen van een ex post bijdragen, omdat de Stichting aan DNB een bedrag heeft voldaan nadat DNB vergoedingen aan depositohouders heeft voldaan, (3) daarna het individuele saldo van de desbetreffende bank weer groeit, doordat zij basisbijdragen of een herstelbijdrage heeft voldaan, of behaald rendement aan het individuele saldo is toegevoegd, (4) daar weer na de bewindvoerder of curator de vorderingen of een deel daarvan van DNB voldoet en DNB dit bedrag voldoet aan de Stichting en (5) dientengevolge het individuele saldo wordt verhoogd, zodanig dat het individuele saldo groter wordt dan 1% van haar depositobasis. In dat geval wordt het individuele saldo verlaagd met een bedrag van een zodanige omvang dat het individuele saldo 1% van de depositobasis is, en voldoet de Stichting dit bedrag aan de bank. Dit laatste is een van de enige twee restituties die mogelijk zijn.

De enige andere restitutiemogelijkheid doet zich voor in een vergelijkbaar geval, met dien verstande dat (1) de beginsituatie het individuele saldo groter dan 1% van de depositobasis. Vervolgens wordt (2) het individuele saldo verlaagd, al dan niet in combinatie met het in rekening brengen van een ex post bijdrage omdat de Stichting aan DNB een bedrag heeft voldaan nadat DNB vergoedingen aan depositohouders heeft voldaan. Daarna (3) groeit het individuele saldo van de desbetreffende bank weer doordat zij basisbijdragen of een herstelbijdrage heeft voldaan, of behaald rendement aan het individuele saldo is toegevoegd. Daar weer na (4) voldoet de bewindvoerder of curator de vorderingen of een deel daarvan aan DNB en voldoet DNB dit bedrag aan de Stichting en (5) dientengevolge wordt het individuele saldo wordt verhoogd, zodanig dat het individuele saldo groter wordt dan het individuele saldo dat bestond op het tijdstip onmiddellijk voorafgaand aan de individuele verlaging. In een dergelijk geval vermindert de Stichting het individuele saldo met een zodanig bedrag dat het individuele saldo gelijk is aan het individuele saldo dat bestond op het tijdstip onmiddellijk voorafgaand aan de individuele verlaging en voldoet de Stichting dit bedrag aan de bank.

2.5 RISICOWEGING

Hierboven is reeds ingegaan op de verschuldigheid van de risicobijdragen. Thans wordt stil gestaan bij de wijze waarop de risicoweging plaatsvindt.

De invoering van risicogedifferentieerde premies is een belangrijk onderdeel van de hervorming van de financiering van het depositogarantiestelsel. Banken die meer risico aangaan met de aan hen toevertrouwde deposito's worden zo extra aangeslagen voor een beroep op het depositogarantiestelsel dat mogelijksterwijs door hen wordt veroorzaakt. Daarbij kan de risicogedifferentieerde premiestelling prikkels geven om minder risico aan te gaan. Dit effect doet zich bij uitstek voor bij ex ante financiering van het depositogarantiestelsel.

In theorie beoogt de risicodifferentiatie een zekere compensatie te bieden voor het risico dat een bank vormt voor het depositogarantiestelsel. Dit risico is echter niet prospectief te bepalen en zal daarom moeten worden benaderd door een of meer maatstaven. De voorstellen op dat vlak van de Europese Commissie uit juli 2010 voorzagen in een combinatie van indicatoren. Ten tijde van het voorbereiden van het thans voorliggende besluit doen echter nieuwe voorstellen de ronde die meer ruimte laten voor nationale beleidsvrijheid. Ook lijkt sprake te zijn van de mogelijkheid dat de European Banking Authority nadere criteria zal publiceren. Gelet op de voortvarendheid waarmee ondergetekende de ex ante financiering wil invoeren, is het ongewenst op de uitkomsten daarvan te wachten.

De criteria op grond waarvan banken zullen worden ingedeeld in een risicocategorie, zullen worden gegeven bij ministeriële regeling. Benadrukt wordt dat DNB bij de indeling van een bank in een risicocategorie deze criteria strikt toepast en daarbij geen beleidsvrijheid heeft. Hieronder wordt toegelicht in welke richting het voornemen gaat om aan die bij ministeriële regeling vorm te geven. Mede tegen de achtergrond van de ontwikkelingen in de Europese Unie hebben ondergetekende en DNB de mogelijkheden onderzocht van risicodifferentiatie op basis van de Bazelse methodologie van risicoweging. Deze resulteert in de ratio van risicogewogen activa gedeeld door totale activa (RWA/TA). De Bazelse methodologie is algemeen bekend bij banken en mag worden geacht een adequate benadering van het risico van een bank te vormen.¹⁰ RWA/TA heeft als risico-indicator een aantal voordelen. Ten eerste is de indicator gebaseerd op een brede definitie van krediet-, markt- en operationeel risico per bank. RWA/TA betreft de gehele activazijde en omvat zodoende alle activiteiten van een bank. Het is een maatstaf die niet zo eenvoudig is te manipuleren en die door de jaren heen doorgaans stabiele resultaten per bank laat zien.¹¹

¹⁰ Bazel II legt sommige banken, die de Internal Ratings Based Approach willen toepassen, nog vloeren op bij het berekenen van risicogedifferentieerde activa. Per 2012 vervallen de vloeren; het wegvallen daarvan heeft geen significante invloed op de hoogte van RWA/TA.

¹¹ Idealiter wordt RWA/TA in het kader van het depositogarantiestelsel op het niveau van het binnenlands bedrijf toegepast. Een tijdelijke beperking is dat RWA/TA op geconsolideerde basis wordt gerapporteerd, inclusief buitenlandse dochters, maar nieuwe rapportage-eisen adresseren dit per eind 2012, begin 2013.

RWA/TA heeft echter ook tekortkomingen die een correctie vereisen, net zoals met de Bazel II-methodologie het geval was. In de eerste plaats gaat RWA/TA voorbij aan de solvabiliteit en wijze van financiering van de bank. Indien een bank verkiest een hogere RWA/TA te compenseren door een lagere leverage kunnen de risico's voor het depositogarantiestelsel per saldo geheel of gedeeltelijk worden ondervangen. In de tweede plaats ontbreekt een maatstaf voor de liquiditeit die, net als de solvabiliteit, een essentiële prudentiële toetsingsgrootheid is; de laatstbekende Brusselse voorstellen schrijven dan ook een indicator voor liquiditeit voor in de set van risicomatstaven.

Hieruit vloeit het voornemen voort een combinatie van drie indicatoren te gebruiken als maatstaf voor het risico van een bank voor het depositogarantiestelsel en daarmee als basis voor de risicogedifferentieerde premieheffing:

- RWA/TA-ratio met een aandeel van 50%,
- *leverage*-ratio (totale activa/eigen vermogen (Tier 1)) met een aandeel van 25%, en
- liquiditeitsratio (liquide activa/totale activa) eveneens met een aandeel van 25%.

Deze drie indicatoren worden zodanig genormaliseerd dat elke uitkomst voor een indicator per bank varieert tussen 0 en 1, zoals in onderstaand schema wordt weergegeven.

	Normalisatie				
	0	0,25	0,50	0,75	1
RWA/TA	0	0,25	0,5	0,75	1
Leverage	0	$8\frac{1}{3}$	$16\frac{2}{3}$	25	$33\frac{1}{3}$
Liquiditeit	100%	75%	50%	25%	0%

Deze genormaliseerde waarden en het wegingsschema van 50, 25 en 25% resulteren in een risicomaatstaf die in de praktijk varieert tussen 0,20 en 0,65. Deze uitkomst leidt tot een indeling in vier risicocategorieën op basis van de volgende indeling:

Risicocategorieën	Grenswaarden risicomaatstaf	Risico-opslag
Categorie I	0-0,40	0%
Categorie II	0,40-0,50	25%
Categorie III	0,50-0,60	50%
Categorie IV	0,60-1	100%

2.6 TAKEN DNB EN STICHTING

De Stichting heeft louter als taak het beheer, instandhouding en administratie van het fonds. Zij houdt bij welke bedragen zij ontvangt en welke bedragen zij betaalt aan DNB, hoe groot het algemene gedeelte en het bijzondere gedeelte zijn, en hoe groot de individuele saldi zijn. Nadat zij een bedrag heeft ontvangen, verhoogt zij de het algemene gedeelte of de individuele saldi.

DNB stelt vast welke banken een bedrag zijn verschuldigd en de omvang van de bedragen. DNB doet dat op grond van de aan haar gerapporteerde depositobases. Voorts deelt DNB banken in in een risicocategorie. Op basis daarvan stelt zij vast welke risicobijdrage een bank dient te voldoen. Voorts stelt zij vast of het individuele saldo van een bank gelijk is aan of kleiner is dan het normbedrag. Indien zij dat constateert, stelt zij vast dat de desbetreffende bank een suppletie dient te betalen en de hoogte daarvan. Zij stelt tevens vast of een herstelbijdrage dient te worden voldaan. Steeds zal sprake zijn van een besluit in de zin van de Algemene wet bestuursrecht. Bij het nemen van deze besluiten heeft DNB geen discretionaire bevoegdheid. Zij is gebonden aan de berekeningswijzen die in het besluit en ministeriële regeling worden voorgeschreven.

DNB brengt de bedragen in rekening, maar de bedragen dienen te worden voldaan aan de Stichting.

De gegevens op basis waarvan DNB de hoogte van de bijdragen vaststelt en een bank indeelt in een risicocategorie deelt DNB niet mee aan de Stichting. DNB deelt aan de Stichting slechts mee welke bedragen zij aan welke bank in rekening heeft gebracht. DNB deelt aan de Stichting wel mee of de bijdrage een basisbijdrage, suppletie, herstelbijdrage dan wel ex post bijdrage is. De Stichting weet dan ook slechts welke bedragen de banken aan haar dienen te voldoen en wat het karakter is van die bijdragen.

De Stichting dient op haar beurt DNB te informeren over de omvang van het fonds en de hoogte van de individuele saldi. Daardoor wordt DNB in staat gesteld vast te stellen of het individuele saldo van een bank voldoet aan het normbedrag.

3. enkele andere onderwerpen

Van de gelegenheid wordt gebruik gemaakt om twee andere onderwerpen te regelen. Zij houden wel verband met het depositogarantiestelsel, maar niet met de wijziging van een ex post financiering in een ex ante financiering.

3.1. 'FINANCIËLE' INSTRUMENTEN

In Bijlage B van het besluit is in onderdeel 1 opgenomen dat deposito's die, kort gezegd, 'financiële' instrumenten zijn die vallen onder de definitie van het eigen vermogen niet vallen onder de werking van het besluit. Het woord 'financiële' was ten onrechte opgenomen. Het College van Beroep voor het Bedrijfsleven had reeds geoordeeld dat de toevoeging van het woord 'financiële' zinledig is, en dat een richtlijn-conforme uitleg van de onder punt 1 van Bijlage B opgenomen grond ertoe leidt dat het woord 'financiële' zelfstandige betekenis mist.¹²

3.2 DEPOSITO'S VAN GROOT-ZAKELIJKE DEPOSITOHOUDERS

De richtlijn depositogarantiestelsels bepaalt dat Lid-Staten de mogelijkheid enkele in het bijzonder genoemde deposito's uit te sluiten van dekking door het depositogarantiestelsel. Op grond van artikel 7, tweede lid, in samenhang met onderdeel 14 van Bijlage 1 bij de richtlijn bestaat een van de categorieën deposito's die mogen worden uitgesloten uit deposito's van ondernemingen die een zodanige omvang hebben dat zij geen zogeheten verkorte balans mogen voeren. Anders gezegd: Lid-Staten mogen deposito's van groot-zakelijke depositohouders uitsluiten. Nederland heeft van die optie gebruik gemaakt, in bijlage B, onderdeel 10, van het Besluit bijzondere prudentiële maatregelen, beleggerscompensatie en depositogarantie Wft.

Deze uitsluiting vervalt, zodat ook deposito's van groot-zakelijke depositohouders onder de dekking van het depositogarantiestelsel vallen. Daarvoor bestaan verschillende redenen. De eerste houdt verband met de omstandigheid dat de in de richtlijn opgenomen optie waarschijnlijk binnenkort vervalt, en met de verplichting van banken om hun administratie zodanig aan te passen in verband met het depositogarantiestelsel. Indien banken nu zouden worden verplicht in hun administratie rekening te houden met het onderscheid tussen groot-zakelijke depositohouders en klein-zakelijke depositohouders, en dat onderscheid zou in de nabije toekomst weer vervallen, zouden banken hun administratie twee keer moeten aanpassen, waarbij de eerste aanpassing door de tweede aanpassing weer ongedaan zou worden gemaakt. Dat zou leiden tot overbodige kosten. Beter is het reeds nu het onderscheid te laten vallen. Bovendien

¹² CBB 30 juni 2011, *LJN BQ9755*.

moeten kosten worden gemaakt om vast te stellen of een zakelijke depositohouder groot dan wel klein is.

4. administratieve lasten

PM

ARTIKELSGEWIJS

A

Voor het depositogarantiefonds wordt een aparte regeling opgenomen. Daarom moet artikel 13 worden beperkt tot het beleggerscompensatiefonds.

B

Enkele begrippen worden hieronder toegelicht.

algemeen gedeelte en bijzonder gedeelte

Het bijzondere gedeelte bestaat uit het totaal van de individuele saldi van de banken die deelnemen aan het depositogarantiestelsel. Het algemene gedeelte bestaat uit alle andere middelen.

Tot het algemene gedeelte behoren in de eerste plaats de saldi van degenen die wel voldeden aan de kwalificatie van 'bank', maar hieraan niet langer voldoen. Banken die niet langer deelnemen aan het depositogarantiestelsel hebben in het verleden bijdragen aan de Stichting voldaan, maar doen dat niet langer. Uit de systematiek en de terminologie van de Wft en het Besluit volgt dat de saldi van degenen die geen bank meer zijn, behoren tot het algemene gedeelte. Artikel 18 bepaalt op welke banken het depositogarantiestelsel van toepassing is. Het depositogarantiestelsel is dus niet langer van toepassing op banken die eerst wel maar later niet meer voldoen aan de criteria die in artikel 18 worden genoemd. Wanneer in § 6.2 van het Besluit bijzondere prudentiële maatregelen, beleggerscompensatie en depositogarantie Wft het woord 'bank' wordt gebezigd, wordt daarmee uitsluitend een bank bedoeld die voldoet aan de in artikel 18 genoemde criteria. Het 'algemene gedeelte' is gedefinieerd als 'middelen die niet behoren tot het totaal van de individuele saldi van de banken'; met 'banken' wordt bedoeld: de banken waarop het depositogarantiestelsel van toepassing is.

Voorts behoren tot het algemene gedeelte de door de banken voldane risicobijdragen. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen de banken die nog steeds deelnemen aan het depositogarantiestelsel en banken die dat niet meer doen.

Ten derde behoren tot het algemene gedeelte de bedragen die daaraan zijn toegevoegd ingevolge artikel 23t. Op grond van dat artikel wordt het algemene gedeelte verhoogd indien de som van het bedrag waarmee het individuele saldo ingevolge artikel 23p, vierde lid, eerder is verlaagd en het bedrag van de eerder in rekening gebrachte ex post bijdrage kleiner is dan het bedrag waarmee het individuele saldo ingevolge artikel 23s, tweede en vierde lid, is verhoogd naar aanleiding van de uitoefening door DNB van rechten tegen een bank. In dat geval wordt het algemene gedeelte verhoogd met het bedrag dat groter is dan de som van de individuele verlaging en de ex post bijdrage die hebben plaatsgevonden onderscheidenlijk in rekening zijn gebracht naar aanleiding van de voldoening door DNB van vergoedingen aan depositohouders van die bank. Anders gezegd: de verhoging van de individuele saldi is gemaximeerd; wanneer de individuele saldi worden verhoogd en als gevolg van de maximering nog een bedrag 'overblijft', gaat het restbedrag naar het algemene gedeelte.

Tot slot bestaat het algemene gedeelte uit het rendement dat naar rato op grond van artikel 23i aan het algemene gedeelte is toegevoegd.

Alhoewel het gaat om het algemene gedeelte van de in het fonds aanwezige middelen, is niet gekozen voor de term 'algemene middelen' omdat deze laatste term onbedoeld associaties oproept met terminologie die in de fiscaliteit gangbaar is. Het verdient de voorkeur ook in de terminologie een scherp onderscheid met de belastingen te maken. Bovendien duidt de term 'algemene middelen' op belastinggelden zonder speciale bestemming, terwijl het 'algemene gedeelte' nu juist wel een speciale bestemming heeft, namelijk de ex ante financiering van het depositogarantiestelsel. De kern van het 'algemene' bestaat hieruit dat de herkomst niet wordt gespecificeerd. Daarom is gekozen voor de term 'algemeen gedeelte'.

basisbedrag

Het basisbedrag is het bedrag ter grootte van 2,5 basispunten, ofwel een veertigste deel, van een procent van het bedrag van de bij een bank aangehouden gegarandeerde deposito's. Het basisbedrag wordt gebruikt om twee grootheden te berekenen. De eerste grootheid is de basisbijdrage. De basisbijdrage is gelijk aan het basisbedrag. De tweede grootheid is de risicobijdrage. Het is mogelijk dat deze nihil is. De risicobijdrage moet ook dan worden voldaan indien geen basisbijdrage meer is verschuldigd, doordat de individuele doelomvang is bereikt tenzij zich een grond voor maximering voordoet. Het zou onjuist zijn te bepalen dat de risicobijdrage wordt gebaseerd op een basisbijdrage, die niet wordt voldaan. Daarom is onderscheid gemaakt tussen 'basisbedrag' en 'basisbijdrage'.

Voor de goede orde wordt opgemerkt dat het begrip 'bank' niet in artikel 17a behoeft te worden gedefinieerd. De regeling van de ex ante financiering geldt slechts

voor banken waarop het depositogarantiestelsel van toepassing is. Dat zijn de banken, genoemd in artikel 18.

C

De gelegenheid wordt te baat genomen om duidelijk te maken dat ook deposito's van vennootschappen onder firma onder het depositogarantiestelsel vallen. Dat was reeds zo onder de voorganger van het Besluit bpmbd Wft op dit punt, de Collectieve Garantierегeling¹³, maar dit is bij de omzetting van die regeling in het Besluit bpmbd Wft abusievelijk niet overgenomen. De wijziging staat los van de regeling van de ex ante financiering van het depositogarantiestelsel. Voor de goede orde wordt erop gewezen dat artikel 1:1 van de Wet het begrip 'persoon' definieert als: een natuurlijke persoon of rechtspersoon. Die definitie geldt ook voor het Besluit bpmbd Wft. Boek 2 van het Burgerlijk wetboek bepaalt wie rechtspersoonlijkheid bezit.

D

Artikel 22

Conform het eerste lid voorziet DNB in de oprichting van de Stichting Depositogarantiefonds. De Stichting heeft als doel formeel zorg te dragen voor het beheer en de instandhouding van het depositogarantiefonds. Deze paragraaf voorziet reeds in een aantal bepalingen betreffende onder meer de inrichting en werkwijze van de Stichting. Niettemin dienen statuten te worden opgemaakt die de inrichting en werkwijze van de Stichting nader reguleren. Bovendien geldt dat opname van bepaalde onderwerpen in de statuten op grond van artikel 2:286 van het Burgerlijk Wetboek een vereiste is.

Om te garanderen dat de statuten in overeenstemming zijn met de wet of dit besluit, is in het tweede lid bepaald dat de statuten van de Stichting de goedkeuring van de Minister van Financiën behoeven. Ook bij een wijziging van de statuten is de goedkeuring van de Minister van Financiën noodzakelijk.

Artikel 23

Dit artikel bepaalt de samenstelling van het bestuur.

Het eerste lid bepaalt dat het bestuur van de Stichting wordt gevormd door vijf leden. Hiervan worden twee benoemd door de Minister van Financiën en twee door DNB.

¹³ Collectieve Garantierегeling van Kredietinstellingen voor Terugbetaalbare Gelden en Beleggingen (CGR), bijlage bij Besluit van 28 september 1998 tot algemeen verbindendverklaring van de Collectieve Garantierегeling van Kredietinstellingen voor Terugbetaalbare Gelden en Beleggingen van 17 september 1998 op grond van artikel 84, tweede lid, van de Wet toezicht kredietwezen 1992, staatsblad 577.

Het vijfde lid wordt ingevolge het eerste lid, onderdeel c, door de vier eerder benoemde leden gekozen. Het vijfde lid is een persoon die affiniteit heeft met de bancaire sector, maar onafhankelijk van het bankwezen opereert.

Ingevolge het derde lid dient een bestuurslid geschikt en betrouwbaar te zijn teneinde de taak die aan het bestuurslid wordt toebedeeld naar behoren te vervullen. Leden benoemd door de Minister van Financiën en DNB worden geacht geschikt en betrouwbaar te zijn. De geschiktheid en betrouwbaarheid van het vijfde lid wordt middels benoeming door de overige leden vastgesteld.

Het vierde lid bepaalt dat een bestuurslid aantreedt voor een periode van ten hoogste vijf jaar. Na deze periode kan het bestuurslid terstond worden herbenoemd.

Conform het vijfde lid kunnen bestuursleden worden geschorst of ontslagen door het orgaan dat hen heeft benoemd. Hierdoor is de Minister van Financiën niet bevoegd een door DNB benoemd bestuurslid te schorsen of te ontslaan. Daarentegen is DNB niet bevoegd een door de Minister van Financiën benoemd bestuurslid te schorsen of te ontslaan. Het lid dat door de overige bestuursleden wordt benoemd kan door de Minister van Financiën na overleg met DNB worden geschorst of ontslagen. De bepaling uit het vijfde lid dient te waarborgen dat een adequaat systeem van wederzijdse controle en behoorlijk bestuur binnen de Stichting mogelijk is. De situatie dat belangenverstrengeling binnen het bestuur een rol gaat spelen dient namelijk te worden voorkomen.

Het zesde lid regelt dat voor elke benoemd bestuurslid er een plaatsvervangend bestuurslid wordt aangewezen. Dit moet bewerkstelligen dat bij afwezigheid van een of meerdere zittende bestuursleden genoeg quorum aanwezig kan zijn voor onder andere te nemen beslissingen in vergaderingen. In de statuten worden bepalingen betreffende onder andere bestuursbesluiten en andere onderwerpen van huishoudelijke aard nader uitgewerkt.

Artikel 23a

Dit artikel bepaalt dat de Stichting gehouden is slechts de werkzaamheden te verrichten die verband houden met de in artikel 22 bedoelde taak. Dit besluit en de statuten van de Stichting schetsen de kaders waarbinnen de Stichting mag opereren en beogen ervoor te zorgen dat de Stichting haar taak naar behoren kan vervullen. Het buiten deze kaders opereren van de Stichting kan wellicht een potentieel gevaar opleveren voor het fonds en zulke situaties dienen te worden voorkomen. Het is de Stichting bijgevolg niet toegestaan werkzaamheden te verrichten die niet tot haar taak behoren.

Artikel 23b

De in het fonds aanwezige middelen zijn eigendom van de Stichting en vermogensrechtelijk een en ondeelbaar, maar in de administratie wordt wel onderscheid gemaakt tussen verschillende delen van de middelen. Dit wordt gedaan om vast te kunnen stellen wat elke bank periodiek dient te voldoen. In de eerste plaats wordt onderscheid gemaakt tussen het algemene gedeelte en het andere gedeelte, dat bestaat uit het totaal van de individuele saldi. Binnen het algemene gedeelte wordt niet nader onderscheid gemaakt naar de herkomst van de middelen. Binnen het totaal van individuele saldi wordt daarentegen wel geadmistreerd hoe groot het saldo van elke bank is. Tot slot wordt geadmistreerd hoe groot de totale omvang het fonds is.

Artikel 23c

In dit artikel wordt onder meer bepaald dat de Stichting een jaarrekening dient op te maken. Op grond van het Burgerlijk Wetboek is dit geen wettelijke plicht, maar gezien het groot belang dat de Stichting dient, bescherming van depositohouders, is het essentieel dat dit vereiste in dit besluit wordt opgenomen. Hierdoor is er deugdelijke inzage in de financiële situatie van de Stichting.

Het tweede lid bevat de verplichting dat de Stichting een begroting opstelt met een raming van de kosten die door de Stichting in het komend boekjaar worden gemaakt. Deze kosten hebben betrekking op het beheer en in standhouding van het fonds. Op te nemen kosten zijn onder meer de apparaatkosten die de Stichting maakt en kosten die DNB ingevolge artikel 23o bij de Stichting in rekening brengt. De begroting behoeft de goedkeuring van de Minister van Financiën.

De Stichting dient conform het vierde lid een jaarrekening op te stellen die zoveel mogelijk wordt ingericht overeenkomstig de bepalingen uit Titel 9 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek. De jaarrekening dient om onder ander inzicht te geven in de financiële situatie van de Stichting en haar vermogen om te voldoen aan haar taak.

Om te waarborgen dat de jaarrekening een getrouwe weergave vertoont van de financiële positie van de Stichting, behoort een registeraccountant overeenkomstig het vijfde lid een verklaring omtrent de getrouwheid af te geven. Naast deze verklaring dienen ook gegevens te worden toegevoegd die conform het vijfde lid de bevindingen van de registeraccountant weergeven aangaande de rechtmatige inning en besteding van de aan de Stichting gegeven gelden en het beheer en de organisatie van de Stichting.

De jaarrekening en de overige bescheiden in het vijfde lid zijn niet openbaar vanwege de vertrouwelijkheid van bepaalde gegevens die in de stukken voorkomen. De banken dienen namelijk vertrouwelijke gegevens te verstrekken waardoor bepaald kan worden wat hun bijdrage aan het fonds is. Het betreft in het onderhavig geval toezichtvertrouwelijk informatie waarop ingevolge artikel 1:89, eerste lid, van de Wft een

geheimhoudingsplicht rust op degenen die bij of krachtens voornoemde wet een taak vervult of heeft vervuld. De Stichting en daarmee ook het bestuur vallen binnen de reikwijdte van deze geheimhoudingsplicht.

Artikel 23d

In het eerste lid geldt voor de Stichting een verplichting om de aldaar genoemde bescheiden te zenden naar de Minister van Financiën en DNB. In dit artikel is een verdeling gemaakt in stukken die naar Onze Minister gaan en stukken die uitsluitend naar DNB worden verstuurd. Deze bepaling is een gevolg van de geheimhoudingsplicht die in de toelichting bij artikel 21c reeds is aangekaart. DNB als toezichthouder die uit hoofde van dit besluit ook inzage heeft in de vertrouwelijke gegevens van banken, is in tegenstelling tot de Minister van Financiën wel gerechtigd om de volledige jaarrekening en de daarbij behorende bescheiden in te zien, ongeacht het feit dat de stukken vertrouwelijke gegevens bevatten.

De bescheiden die wel naar Onze Minister worden verstuurd omvatten gegevens die niet in strijd zijn met artikel 1:89, eerste lid, van de Wft en bijgevolg openbaar kunnen worden gemaakt. Het betreft dan voornamelijk informatie aangaande de kosten die de Stichting heeft gemaakt, het saldo van het fonds en behaalde rendementen. Deze inlichtingen die aan Onze Minister worden verschaft dienen als financiële verantwoording aangaande het functioneren van de Stichting en zijn gezien het niet vertrouwelijke karakter openbaar.

Artikel 23e

De middelen van het depositogarantiefonds moeten op basis van een conservatief beleggingsbeleid worden beheerd. Het beleggingsbeleid wordt vastgesteld door het Stichtingsbestuur, waarover overleg zal plaatsvinden met een representatieve vertegenwoordiging van de banken. DNB voert het beleggingsbeleid namens de Stichting uit. De middelen van de Stichting zullen zeer veilig moeten worden belegd, tegen een laag krediet-, rente-, en operationeel risico, zonder valuta risico en met hoge liquiditeit. Dit resulteert waarschijnlijk in een beleid dat voorziet in investeren in staatspapier (in euro) van een of meerdere zeer kredietwaardige landen in het eurogebied.

Voor de goede orde wordt opgemerkt dat de onderdelen a en b in het derde lid geen alternatieven zijn die elkaar uitsluiten.

Artikel 23f

Dit artikel dient te worden gelezen in samenhang met artikel III. Teneinde de Stichting een vorm van startkapitaal te verschaffen, is bepaald dat banken na de inwerkingtreding van dit besluit eenmalig een bedrag voldoen. Dit bedrag zal bij

ministeriële regeling worden bepaald. Het ligt in het voornemen dit bedrag op € 10.000 te stellen. De verplichting voor degenen die reeds bank zijn op het tijdstip van inwerkingtreding van dit besluit is opgenomen in artikel III. In artikel 22 is bedoelde verplichting opgenomen voor degenen die bank worden na de inwerkingtreding van het besluit. Het tijdstip waarop zij de eenmalige bijdrage dienen te voldoen zal bij ministeriële regeling worden vastgesteld. Het ligt in het voornemen daarin op te nemen dat het bedrag in de eerste week na inwerkingtreding van het thans voorliggende besluit dient te worden voldaan.

Met betrekking tot de situatie waarin een persoon eerst na de inwerkingtreding van dit besluit bank wordt, wordt nog het volgende opgemerkt. De Stichting zal dan reeds actief opereren, zodat het doel van die bijdrage niet meer kan zijn om de Stichting een vorm van startkapitaal te verschaffen. De eenmalige bijdrage kan in dat geval worden verklaard uit de wens alle banken gelijk te behandelen, ongeacht of zij tot de markt toetreden voorafgaand aan de inwerkingtreding van dit besluit dan wel daarna. Het ligt dan ook in het voornemen ook dat bedrag op € 10.000 te stellen.

De eenmalige bijdrage wordt toegevoegd aan het algemene gedeelte van het fonds.

Artikel 23g

In dit artikel is bepaald dat DNB elk kwartaal voor elke bank de hoogte van het basisbedrag vaststelt. Deze bepaling is opgenomen in een apart artikel omdat het basisbedrag de basis is voor zowel de basisbijdrage als de risicobijdrage. Het opnemen van deze verplichting in het artikel betreffende de basisbijdrage of het artikel betreffende de risicobijdrage zou daarom minder juist zijn.

Artikel 23h

Een bank betaalt aan de Stichting een bijdrage. Totdat het individuele saldo de individuele doelomvang heeft bereikt, bestaat deze bijdrage in ieder geval uit een niet-risico-georiënteerd deel. Dit deel wordt de basisbijdrage genoemd. Artikel 23h regelt de basisbijdrage. Zie voor de basisbijdrage ook het algemene deel van deze toelichting.

Artikel 23i

De Stichting stelt vast of rendement is behaald op de in het fonds aanwezige middelen. Zij doet dat een keer per jaar. Aan de Stichting wordt overgelaten wanneer in het jaar zij dat doet. De in het fonds aanwezige middelen worden met het rendement verhoogd. Zie voor de wijze waarop de verhoging wordt toegerekend aan de in het fonds aanwezige middelen het algemene gedeelte van de toelichting.

Artikel 23j

Het eerste lid bevat de verplichting dat het individuele saldo van een bank gelijk is aan het individuele normbedrag. Deze bepaling moet worden gelezen als: "Op het actuele toetsmoment dient het individuele saldo van een bank gelijk te zijn aan het individuele normbedrag dat is berekend op dat moment". Met het oog op Aanwijzing voor de regelgeving 53 is de formulering "dient te zijn" achterwege gelaten. Het eerste lid is zo geformuleerd dat deze verplichting bestaat op het actuele toetsmoment. De bank moet een bedrag voldoen, wat er toe leidt dat de Stichting het individuele saldo verhoogt. Het eerste lid verplicht de Stichting niet ertoe om het saldo reeds op het actuele toetsmoment te verhogen. Op grond van artikel 23w, vijfde lid, doet zij dat pas wanneer zij de bijdrage daadwerkelijk heeft ontvangen. Artikel 23j, eerste lid, dient zo te worden gelezen dat wanneer DNB heeft vastgesteld dat het individuele saldo lager is dan het individuele normbedrag, het individuele saldo in overeenstemming met het individuele normbedrag dient te worden gebracht.

In het tweede lid wordt bepaald dat DNB beoordeelt of aan de in het eerste lid genoemde verplichting is voldaan. Om dat te beoordelen, dient DNB vast te stellen wat het normbedrag voor een bank is op het moment dat zij dat vaststelt. De wijze van de berekening van het normbedrag wordt gegeven in het derde lid, en is toegelicht in het algemene gedeelte van deze toelichting.

De achtergrond van het vierde lid is dat zonder een dergelijke bepaling het normbedrag boven 1% van de depositobasis uit kan komen. Dat is niet de bedoeling. Het spreekt voor zich dat DNB dit alleen doet wanneer in het desbetreffende kwartaal een basisbijdrage is verschuldigd.

Het vijfde lid komt erop neer dat DNB van de hypothese uitgaat dat de basisbijdrage van het kwartaal waarin het normbedrag wordt berekend, reeds is voldaan. Zonder een dergelijke bepaling zou het verschil tussen het individuele saldo en het normbedrag groter zijn dan de bedoeling is. Dat DNB van de hypothese uitgaat dat de basisbijdrage van het desbetreffende kwartaal reeds is voldaan, laat de verplichting van de bank die basisbijdrage te voldoen uiteraard onverlet.

In het zesde lid is de daadwerkelijke verplichting opgenomen voor de bank om een suppletie te voldoen. Aan deze verplichting moet de bank voldoen uiterlijk binnen de in artikel 23w, vierde lid, genoemde termijn.

Artikel 23k

Zie voor de restituties het algemene gedeelte van deze toelichting.

Artikel 23I

Artikel 23I komt in de plaats van het oude artikel 23. Een bank hoeft in een kalenderjaar niet meer te voldoen dan 5% van haar eigen vermogen van het laatste kalenderjaar, of, indien dat ontbreekt, van haar eigen vermogen dat zij het meest recent aan DNB heeft gerapporteerd. Deze maximering van de bijdrage betreft de som van de bijdrage aan de Stichting en het bedrag dat een bank dient te voldoen ingevolge het beleggerscompensatiestelsel. Een mogelijkheid is dat een bank naar aanleiding van een deconfiture van een andere bank een dusdanig bedrag dient te voldoen aan de Stichting en ingevolge het beleggerscompensatiestelsel dat zij boven bedoelde 5% uitkomt. In dat geval voldoet zij ingevolge beide stelsels naar rato een bedrag. Deze regel geldt wanneer een bank als gevolg van de betalingsonmacht van een en dezelfde bank meer dan 5% van haar eigen vermogen zou moeten voldoen. Overigens is het niet uitgesloten, maar wel onwaarschijnlijk, dat een bank meer dan 5% van haar eigen vermogen moet betalen zonder dat een beroep is gedaan op het depositogaerantiestelsel. Ook dan geldt artikel 23I.

Een andere mogelijkheid is dat een bank in een kalenderjaar bijdragen dient te voldoen naar aanleiding van twee of meer opeenvolgende deconfitures van verschillende banken. In een dergelijk geval kan het zich voordoen dat een bank ten gevolge van de eerste deconfiture nog niet boven de grens van 5% zou uitkomen, maar wel ten gevolge van de tweede of volgende deconfiture door betalingen ingevolge zowel het depositogarantiestelsel als het beleggerscompensatiestelsel. Voor dat geval is bepaald: wie het eerst komt, die het eerst maakt. Met andere woorden: in die situatie blijven de betalingen van de bedragen die zijn voldaan naar aanleiding van de eerste deconfiture intact, maar wordt de maximering van de bedragen toegepast bij de bedragen die moeten worden voldaan naar aanleiding van de tweede of volgende deconfiture.

Gelijk ook in het oude artikel 23 was bepaald, kan DNB een lager percentage vaststellen. Conform de systematiek van de ex ante financiering is bepaald dat DNB dat elk kwartaal kan doen. Indien DNB dat doet, geldt het lagere percentage voor het kalenderjaar waarin DNB het lagere percentage heeft vastgesteld. Het kalenderjaar daarop geldt weer het percentage van 5, tenzij DNB opnieuw een lager percentage vaststelt.

Indien een bank minder voldoet dan het bedrag dat zij had moeten voldoen zonder de maximering, vervalt daardoor de verplichting om het volledige bedrag te betalen niet. Zij dient het eerstvolgende kalenderjaar het bedrag dat zij minder heeft voldaan door toepassing van de maximering, alsnog te voldoen. Dit is bepaald in het vierde lid. In de tekst van het besluit is deze bijdrage niet met een bepaalde term aangeduid, maar deze bijdrage zou 'inhaalbijdrage' kunnen worden genoemd. Zou het totaal van haar bijdragen ook in het eerstvolgende jaar boven bedoelde 5% uitkomen,

dan vindt artikel 23l wederom toepassing. Bij de vraag of zij in het eerstvolgende kalenderjaar boven bedoelde 5% uitkomt, wordt de inhaalbijdrage mede in aanmerking genomen. Het is voorstelbaar dat artikel 23l met betrekking tot een bepaalde bank gedurende een aantal jaren tot toepassing komt, onder andere doordat de herstelbijdrage steeds tot gevolg heeft dat de totale bijdragen van de desbetreffende bank steeds boven bedoelde 5% uitkomt.

Artikel 23m

Zie voor de risico-bijdrage het algemene gedeelte van deze toelichting.

Artikel 23n

Het uiteindelijke doel van het door de Stichting beheerde fonds is dat de daarin aanwezige middelen worden aangewend om aan DNB een bedrag te betalen voor de vergoedingen die DNB heeft uitgekeerd aan depositohouders naar aanleiding van een deconfiture van een bank. De verplichting van de Stichting om dat bedrag te voldoen, is opgenomen in artikel 23n. Indien het bedrag dat DNB aan vergoedingen heeft betaald groter is dan de in het fonds aanwezige middelen, geldt het volgende. In artikel 23n is bepaald dat de Stichting aan DNB een bedrag betaalt *dat gelijk is aan de in het depositogarantiefonds aanwezige middelen*. De gecursiveerde zinsnede heeft tot gevolg dat de Stichting in eerste instantie DNB tot een bedrag betaalt dat gelijk is aan de volledige omvang van het fonds.

Indien de in het fonds aanwezige middelen niet toereikend zijn om aan DNB het bedrag te vergoeden dat deze ingevolge het depositogarantiestelsel heeft uitgekeerd, zal aan de banken een ex post bijdrage in rekening worden gebracht. Dat zal overigens ook gebeuren indien de in het fonds aanwezige middelen niet toereikend zijn om kosten te vergoeden die door de Stichting zijn gemaakt of die door DNB zijn gemaakt in verband met het depositogarantiestelsel. Voor die situatie moet artikel 23n in samenhang worden gelezen met artikel 23r, vierde lid. Daarin is bepaald dat de Stichting dit betaalt aan DNB zodra zij een ex post bijdrage van een bank heeft ontvangen..

Artikel 23o

Artikel 23o bepaalt dat DNB de kosten die in verband met het depositogarantiestelsel heeft gemaakt, in rekening kan brengen bij de Stichting. Tot deze kosten behoren in ieder geval kosten van fondsbeheer, rentekosten, accounting, uitvoeringskosten en kosten die DNB maakt in gerechtelijke procedures die verband houden met het depositogarantiestelsel.

Artikel 23p

De middelen van het fonds nemen af doordat de Stichting een bedrag aan DNB heeft voldaan naar aanleiding van door DNB betaalde vergoedingen of naar aanleiding van kosten die door DNB zijn gemaakt naar aanleiding van de toepassing van de depositogarantieregeling. Artikel 23p regelt hoe deze afname wordt omgeslagen over de gedeelten en saldi die door de Stichting zijn geadministreerd. Eerst wordt het individuele saldo van de in betalingsonmacht verkerende bank verlaagd. Vervolgens wordt het algemene gedeelte verlaagd. Wanneer ook het algemene gedeelte niet toereikend is, wordt het bijzondere gedeelte verlaagd. De verlaging van het algemene gedeelte wordt naar rato omgeslagen over de individuele saldi. Geen enkele verlaging gaat verder dan € 0. Indien een individueel saldo van een bank wordt verlaagd tot € 0, blijft er een restbedrag over. Dit restbedrag wordt omgeslagen over de individuele saldi van de banken die niet tot € 0 zijn verlaagd.

Ook de omslag van het restbedrag wordt omgeslagen naar rato. De omslag van het restbedrag geschiedt volgens een iets andere verdeelsleutel dan de eerste omslag, omdat het individuele saldo van de bank wiens saldo tot € 0 was verlaagd, niet in de omslag van het restbedrag wordt betrokken.

Artikel 23q

Artikel 23q ziet op de 'lopende kosten' die door DNB of de Stichting zijn gemaakt. Het betreft niet de kosten die zijn gemaakt naar aanleiding van de inwerkingstelling van de depositogarantieregeling in een specifiek geval, maar om andere kosten. Het betreft bijvoorbeeld de kosten van het beheer en de instandhouding van het fonds door de Stichting of de kosten die DNB moet maken om banken in een risicocategorie in te delen of de hoogte van de diverse bijdragen vast te stellen. Deze kosten worden grosso modo op dezelfde wijze over de in het fonds aanwezige middelen omgeslagen als de kosten die wel zijn gemaakt naar aanleiding van de toepassing van de depositogarantieregeling in een specifiek geval, met één verschil. Aangezien lopende kosten niet worden gemaakt naar aanleiding van de betalingsonmacht van een bank, kan niet worden bepaald dat het individuele saldo van de betalingsonmachtige bank als eerste wordt verlaagd; er is immers geen betalingsonmachtige bank. Daarom is met betrekking tot de lopende kosten bepaald dat eerst het algemene gedeelte wordt verlaagd met het bedrag van die kosten. Indien het algemene gedeelte niet toereikend is, wordt na de verlaging van het algemene gedeelte dezelfde wijze van omslag toegepast die geldt in geval van de verlagingen die zijn geregeld in artikel 23p voor het geval ook in de daar geregelde situatie het algemene gedeelte ontoereikend is.

Artikel 23r

Artikel 23r regelt de ex post bijdrage. Indien de in het fonds aanwezige middelen niet toereikend zijn om aan DNB het bedrag te vergoeden dat deze ingevolge het depositogarantiestelsel heeft uitgekeerd, zal aan de banken een ex post bijdrage in rekening worden gebracht. Dat zal overigens ook gebeuren indien de in het fonds aanwezige middelen niet toereikend zijn om kosten te vergoeden die door de Stichting zijn gemaakt of die door DNB zijn gemaakt in verband met het depositogarantiestelsel. Het totale bedrag dat de Stichting tekort komt wordt door het geheel van de banken betaald, naar rato op basis van de verhouding tussen de depositobases die aanwezig waren bij de banken volgens de rapportages die zijn gedaan in het kwartaal waarin de Stichting de vergoeding aan DNB heeft voldaan.

Met betrekking tot het vijfde lid wordt het volgende opgemerkt. Dit lid is overgenomen uit het oude artikel 21, derde lid. Inhoudelijk is geen wijziging beoogd, maar de formulering is gewijzigd. Beoogd is te bepalen dat een bank die voor het tijdstip waarop DNB de betalingsonmacht nog wel voldeed aan de in artikel 18 genoemde criteria, maar daarna niet meer, de ex post bijdrage verschuldigd blijft. Wanneer een bank niet voldoet aan de in artikel 18 genoemde criteria op het tijdstip waarop DNB de betalingsonmacht van een andere bank constateert, is de ex post bijdrage niet verschuldigd. Voor de goede orde wordt opgemerkt dat een dergelijke bepaling niet is opgenomen voor de andere bijdragen, zoals de basisbijdrage. Bepalend voor de verschuldigdheid van een andere bijdrage dan de ex post bijdrage is of een bank op het tijdstip waarop de verschuldigdheid ontstaat, voldoet aan de in artikel 18 genoemde criteria. De verschuldigdheid ontstaat door de facturering door DNB. Vanaf het moment dat een bank haar vergunning verliest, is het depositogarantiestelsel niet langer op haar van toepassing ingevolge artikel 18. DNB kan dan rechtens niet meer een andere bijdrage dan de ex post bijdrage in rekening brengen. Zou DNB dat de facto toch doen, dan volgt daaruit geen verschuldigdheid. Het vijfde lid maakt op dit beginsel een uitzondering.

Ten overvloede wordt opgemerkt dat met de zinsnede in het derde lid "het kwartaal waarin de Stichting de vergoeding aan de Nederlandsche Bank heeft voldaan" wordt bedoeld op het kwartaal waarin de rapportages zijn gedaan. De zinsnede beoogt dus niet te bepalen wanneer de banken de ex post bijdragen moeten voldoen; dat wordt geregeld in artikel 23w.

Artikel 23s

Artikel 23s regelt de incidentele individuele verhoging. Een incidentele verhoging van de individuele saldi vindt plaats wanneer DNB, die haar verhaalsrecht ingevolge artikel 29, eerste lid, heeft uitgeoefend, een bedrag uit de boedel van de betalingsonmachtige bank ontvangt, en dit bedrag vervolgens aan de Stichting voldoet.

De verhoging wordt omgeslagen over de individuele saldi. Dit gebeurt naar rato op basis van de totalen van alle banken van de verlaging die eerder heeft plaatsgevonden en de door de banken voldane ex post bijdragen. Het gaat uiteraard niet om de verhouding tussen enerzijds de verlagingen en anderzijds de ex post bijdragen, maar om de som per bank van het bedrag waarmee haar individuele saldo eerder was verlaagd en de ex post bijdrage die zij heeft voldaan.

Voor de goede orde wordt opgemerkt dat het individuele saldo ook dan wordt verhoogd indien een bank een ex post bijdrage heeft voldaan en DNB vervolgens een bedrag uit de boedel van de betalingsonmachtige bank ontvangt en dit aan de Stichting voldoet. Er is niet voor gekozen in dat specifieke geval een bedrag aan de banken te restitueren. Voor een bank maakt dit op lange termijn geen verschil; het bedrag dat zij uiteindelijk bij elkaar moet brengen verandert hierdoor niet. Het voordeel van de gekozen oplossing is dat het individuele saldo van een bank eerder de doelomvang bereikt. Voor de goede wordt opgemerkt dat restituties mogelijk zijn indien is voldaan aan de in artikel 23k genoemde voorwaarden.

De verhoging van het individuele saldo is gemaximeerd. De verhoging is niet groter dan de som van (a) het bedrag waarmee het individuele saldo eerder was verlaagd en (b) de ex post bijdrage. Het moet daarbij gaan om een verlaging die heeft plaatsgevonden en een ex post bijdrage die in rekening is gebracht naar aanleiding van dezelfde deconfiture. Dit is tot uitdrukking gebracht met de zinsnede «naar aanleiding van de voldoening door DNB van vergoedingen aan depositohouders van die bank».

Artikel 23t

Dit artikel houdt verband met hetgeen is bepaald in artikel 23s, vierde lid. Daarin is bepaald dat de verhoging van de individuele saldi is gemaximeerd. Indien de verhoging van de individuele saldi in een concreet geval is beperkt tot het ingevolge artikel 23s, vierde lid, berekende bedrag, is er nog een restbedrag. Dit is het bedrag waarmee de individuele saldi zouden zijn verhoogd zonder maximering. Artikel 23t bepaalt dat het algemene gedeelte wordt verhoogd met dat restbedrag.

Artikel 23u

DNB kan een herstelbijdrage in rekening brengen. Hiervoor moet zijn voldaan aan een voorwaarde: de totale omvang van de in het fonds aanwezige middelen is kleiner geworden dan 0,5% van de omvang van de depositobases van alle banken, doordat de Stichting heeft een vergoeding aan DNB heeft voldaan. De herstelbijdrage is ervoor bedoeld om een vermindering van de in het fonds aanwezige middelen te herstellen. De Stichting kan dus niet een herstelbijdrage in rekening brengen zonder dat er een beroep op het fonds is gedaan. DNB stelt een herstelbijdrage vast voor het geheel van banken. Dit bedrag wordt vervolgens omgeslagen over de banken naar rato op basis van de verhouding tussen de gegarandeerde deposito's die bij elke bank worden aangehouden volgens de rapportages die zijn gedaan in het kwartaal waarin de Stichting de vergoeding aan DNB heeft voldaan. Voorstelbaar is dat DNB niet onmiddellijk na de vergoeding aan DNB besluit tot het in rekening brengen van een herstelbijdrage. Ook in dat geval wordt het bedrag omgeslagen op basis van de rapportages die zijn gedaan in het kwartaal waarin de Stichting de vergoeding aan DNB heeft voldaan.

Artikel 23v

Dit artikel regelt wat er met de individuele saldi gebeurt in geval van fusie of splitsing van banken, en wanneer er een deposito-overdracht plaatsvindt. Bij fusie worden de twee individuele saldi van de fuserende banken samengevoegd, en wordt het individuele normbedrag berekend voor de overnemende bank of de nieuw opgerichte bank. Hetzelfde geldt in geval van een deposito-overdracht. Zonder een dergelijke bepaling zou het onbillijke resultaat worden bereikt dat het algemene gedeelte wordt verhoogd met het bedrag van het individuele saldo van de bank die ophoudt te bestaan, en dat de overnemende of nieuwe bank over de depositobasis van de verdwijnende bank weer van voren af basisbijdragen moet betalen.

In geval van splitsing worden, kort gezegd, de individuele saldi naar rato gesplitst.

Deze regels gelden ook ingeval een bank niet zelf – bijvoorbeeld – deposito's overdraagt, maar wanneer dit bewerkstelligd in het kader van een overdrachtsplan als bedoeld in artikel 3:159b van de wet. De regeling van het overdrachtsplan maakt deel uit van het wetsvoorstel bijzondere financiële maatregelen, dat ten tijde van de voorbereiding van het thans voorliggende besluit aanhangig was bij de Tweede Kamer.¹⁴

Artikel 23w

In het algemene gedeelte van deze toelichting is reeds ingegaan op de verdeling van taken van DNB en de Stichting. In de artikelen betreffende de basisbijdrage, suppletie, risicobijdrage, ex post bijdrage en herstelbijdrage, is bepaald dat DNB de

¹⁴ Vindplaats PM.

hoogte van die bijdragen vaststelt. In artikel 23w is bepaald dat DNB een bank in kennis stelt van de hoogte van de onderscheidene bedragen. DNB factureert deze bedragen, met dien verstande dat DNB meedeelt dat de banken de bedragen niet aan DNB dienen te voldoen, maar aan de Stichting. DNB bepaalt binnen welke termijn een bank de bedragen dienen te voldoen, en vermeldt die termijn in de factuur. In het vierde lid is de verplichting van de banken opgenomen om de in rekening gebrachte bedragen te voldoen. In het vijfde lid is bepaald dat de Stichting de individuele saldo verhoogt onverwijld nadat zij de in rekening gebrachte bedragen heeft ontvangen. Uit de plaatsing van deze bepaling in artikel 23w als het vijfde lid volgt dat het hier niet de incidentele individuele verhoging betreft, bedoeld in artikel 23t.

Artikel 23x

De verdeling van de belangrijkste taken tussen DNB en de Stichting is dat de Stichting het depositogarantiefonds beheert en in stand houdt, en dat DNB vaststelt of er bedragen verschuldigd zijn en zo ja, wat de hoogte van die bedragen is. Vervolgens dient DNB de bedragen te factureren aan de banken. De banken betalen evenwel niet aan DNB maar aan de Stichting. De uitoefening van de aldus verdeelde taken kan alleen dan goed geschieden indien DNB en de Stichting over en weer aan elkaar gegevens verstrekken. DNB deelt aan de Stichting mee (a) aan welke banken zij heeft meegedeeld dat zij een bedrag aan de Stichting dienen te voldoen, (b) de hoogte van elk bedrag, en (c) of het in rekening gebrachte bedrag een basisbijdrage, suppletie, risicobijdrage, ex post bijdrage dan wel herstelbijdrage is. Uitdrukkelijk wordt opgemerkt dat DNB niet aan de Stichting meedeelt op basis van welke gegevens zij de hoogte van de bedragen heeft vastgesteld. Zo deelt DNB niet mee wat de depositobases van de banken zijn. Zij deelt evenmin aan de Stichting mee op basis van welke gegevens zij een bank in een bepaalde risicocategorie heeft ingedeeld. Wel deelt DNB mee wat voor soort bijdrage een bank is verschuldigd. De Stichting heeft deze laatste informatie nodig om het bedrag toe te kunnen rekenen aan het algemene gedeelte dan wel aan het individuele saldo van de desbetreffende bank. DNB deelt de in het eerste lid genoemde gegevens een keer per kwartaal aan de Stichting mee.

In het tweede lid is bepaald dat DNB voorts aan de Stichting meedeelt dat een bank niet langer voldoet aan de in artikel 18 genoemde criteria. De Stichting heeft die informatie nodig teneinde het individuele saldo van een bank op wie het dgs niet langer van toepassing is, niet langer te administreren als een individueel saldo, dat dus tot het bijzondere gedeelte behoort, maar toe te rekenen aan het algemene gedeelte.

Tot slot is in het derde lid bepaald dat de Stichting aan DNB meedeelt wat de hoogte van elk individueel saldo is. DNB heeft dat gegeven nodig om vast te stellen of er een suppletie moet worden voldaan en zo ja, wat daarvan de hoogte is.

Artikel 23ij

Artikel 23ij komt overeen met het oude artikel 21, derde, vierde en zevende lid.

E

Het nieuwe tweede lid van artikel 29 bepaalt inhoudelijk voor wat betreft het beleggerscompensatiestelsel hetzelfde als het oude tweede lid met betrekking tot de baten die DNB uit de boedel ontvangt. Het nieuwe derde lid regelt de situatie met betrekking tot het dgs: indien DNB baten uit de boedel ontvangt, keert zij die uit aan de Stichting. De Stichting slaat deze baten om over de in het fonds aanwezige middelen conform de artikelen 23s en 23t.

F

De wijzigingen in onderdeel F zijn toegelicht in het algemene gedeelte, onder punt 3, "enkele andere onderwerpen".

Artikel II

De wijzigingen in artikel II bieden een grondslag voor de verstrekking van staten door banken aan DNB om DNB in staat te stellen haar taak als uitvoerder van het depositogarantiestelsel uit te voeren. De oude tekst van het Besluit prudentiële regels had op dit punt slechts betrekking op gegevens ten behoeve van het *toezicht op de naleving* van het Deel Prudentieel toezicht. DNB treedt hier echter niet op in haar rol van toezichthouder, maar in die van uitvoerder van het depositogarantiestelsel.

Artikel III

Artikel III moet worden gelezen in samenhang met 23f van het Besluit bpmbd Wft. Zie de toelichting op dat artikel.

De Minister van Financiën